One of the oldest Carnatic Music
Printed Books from Trivandrum in 1853

"Swathi Thirunal Ponnu Thampuran Kalpichakkiyathil..."

by *Punnackal Veettil Kanakku Kumaran Marthandan*
DIGITISED AND DISTRIBUTED BY
Prof Achuthsankar S Nair, University of Kerala

In 2011, a book titled *"Swathi Thirunal Ponnu Thampuran Kalpichundakkiyathil Utsava Prabandhavum, Ajamilopakhyanavum, Kuchelopakhyanavum Manipravala Padangalum",* printed in Malayalam in 1853, a few years after the demise of Swathi Thirunal was discovered from a family in the lineage of court musicians of Swathi Thirunal. It has 60 compositions of Swathi Thirunal.

Dr. Achuthsankar S. Nair had published a note in the Mathrubhumi daily seeking old music books for research reference and this evoked many responses. The 1853 book was discovered from the family house of Appu Bhagavathar (father of Dr. T. K. Moorthy), a Mullammoodu Bhagavathar. The title page says it is printed in *Kerala Vilasam Press, 1853. "Printed with the permission of the Govt. by Punnackal Veettil Kanakku Kumaran Marthandan. Proof corrected by Punnapurathu Krishna Pillai, Head Compositor Mannathu Pappu Pillai, Head Printer M. Issac."*

It is likely that Kanakku Kumaran Marthandan is brother of the Kathakali exponent Iswara Pillai. Kottarathil Sankunni gives a brief account of Iswara Pillai Vicharippukaran, a Kathakali exponent patronized by Uthram thirunal, brother of Swathi Thirunal. He mentions that Punnackal is a house erected for Iswara Pillai under royal orders. Author of Malayala Bhasha Sahithya Charithram (1883), P. Govindapillai mentions his name as Kumaran Iswaran. Uthram Thirunal who was a connoisseur of Kattakali and composer of *Simhadhwaja charitham Aattakadha* was a great promoter of Palliara Visharippukaaran Kumaran Easwaran. This Easwara Pillai Visharippukaaran, under the orders of Uthram Thirunal, established the Keralavilasom Press inside fort. In addition to "Aattakathas for 54 days", works of Ezhuthachan, Kunjan Nambiar, Swathi Thirunal, Aswathi Thirunal, Irayimman Thampi were also printed". This reference by P. Govinda Pillai is the earliest reference to this book and all the details are consistent.

Reference to this publication appears in the forward written by K. Chidambara Vadyar for his book "Swathi Thirunal Kalpichundakkiya Sangeetha Krithikal" published in the year 1916. Vadyar records thus:- "In 1028 M.E., that is 63 years ago, some of these alone were collected and printed, but not a single undamaged copy of that edition is now available. Even the fact of such an edition is known only to very few persons. R.P. Raja records that a copy of the book without cover page and with some inside pages also missing, is available with Kizhakkemadam Govindan Nair. This copy has been verified as the same as the newly discovered copy.

In addition to the work established, the opening contains 'Jayadevaki Kisora' as Thodayam without Raga specified (now sung in Nata), Matanga Thanayayai as Mangalam without Raga specified (now sung by Pantu Varali) and at the end, Paramapurusham without raga specified (now sung in Vasantha). Among Manipravala padams, we find a new one – Naga Shayanam in Saurashtra, closely resembling a similar song in Uthsavaprabandha in Panthu varali, but still distinct.

This book is arguably the first major printed work on Carnatic Music and predated Veena Ramanujan's 1859 book by six years (in which also Swathi Thirunal Composition appears). After 1853, until about 1880s, Swathi Thirunal compositions appeared in print in Telungu, Tamil and English than in Malayalam. During 1880s after printing caught up in Kerala many Malayalam books appeared, including the prominent Sangeetha Gunadarsham in 1892.

This book brings up a new base line on our knowledge about Swathi Thirunal, his name and his compositions. *"Travancore's Composer King", Sruthi, Chennai, June 2013.*

സ്വാതിതിരുനാൾ പൊന്നുതമ്പുരാൻ

കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയകിൾ

ഉത്സവപ്രബന്ധവും അജാമിളോപാഖ്യാനവും

കുചേലോപാഖ്യാനവും മണിപ്രവാളപദങ്ങളും

ഇതിൽ

അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു -

൧൦൫൯ മാണ്ടു

പണ്ടാരവകയിൽനിന്നും അനുവാദംവാങ്ങി

തിരുവനന്തപുരത്തു പടിഞ്ഞാറെ തെരുവിൽ

പുന്നശ്ശൂർവീട്ടിൽകണക്കുകുമാരൻമാത്താണ്ഡൻ

ഉണ്ടാക്കിച്ചിരിക്കുന്ന

കേരളവിലാസം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു -

പിഴതീർത്തതു പുന്നപുരത്തുകൃഷ്ണപിള്ള -

ഹെഡ്ഡുകംപൊസിട്ടർ മാന്നാളപപ്പുപിള്ള

ഹെഡ്ഡുപ്രിണ്ടർ M. Issack.

൧ാമത്തു മുതൽ ൰ാമത്തു വരെ ഉത്സവപ്രബന്ധവും . . . .

൰൧ാമത്തു മുതൽ ൨൰ാമത്തു വരെ അജാമിളൊപാഖ്യാനവും . . . .

൨൰൧ാമത്തു മുതൽ ൩൰ാമത്തു വരെ കുചെലൊപാഖ്യാനവും . . . .

൩൰൧ാമത്തു മുതൽ ൪൰ാമത്തു വരെ മണിപ്രവാളംപദങ്ങളും . . . .

ഉത്സവ വൎണ്ണനം

മണിപ്രവാളം പ്രബന്ധം

തൊടയം

ജയദെവകികിശൊര ജയകൊടിസ്മരാകാര ജയ
കാളിന്ദീതടവിഹാര ജയഗൊപികാജാര ॥ ജയജയ॥
ജയമുരളീഗാനലൊല ജയസുവൎണ്ണരുചിചെല ജ-
യസചല ധൃതശൈല ജയവാരദനീല ॥ ജയജയ॥
ജയചാരിത്രധുതപാപ ജയഖണ്ഡിതാസുരാടൊപ
ജയയാദവകുലദീപ ജയഗൊപാലരൂപ ॥ ജയജയ॥
ജയകുടിലാസിതകെശ ജയമുനിമാനസനിവെശ ജ-
യപങ്കജനാഭാധിശ ജയഭ്രമരമെശ ॥ ജയജയ॥ ൧

മംഗളം

മാതംഗതനയായൈ മംഗളം ഭൂയൊമനസിജാരികാ-
ന്തായൈ മംഗളം ॥ ബഹളകുങ്കുമപങ്കപാടലിതകു-
ചായൈ മഹിഷാസുരഹാരിണ്യൈ മംഗളം ॥ കരിരാ-
ജഗമനായൈ വരതാപസസഞ്ചയ സ്മരണീയച-
രണായൈ മംഗളം ॥ വരനദീതടഗായൈ വനജ-
നാഭാനുജായൈ മരതകമെചകാംഗ്യൈ മംഗളം ॥ ൧
മാതംഗതനയായൈ മംഗളം ॥

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി ശരണം

ദ്വിരദവദനനാകും ദേവനെയും പ്രമൊദാത്സര
സിജഭവജായാം ശാരദാദെവിയെയും ഗുരുവരനെ
യുമസ്മൽ ഗൊത്രജന്മാരെയുംഞാൻ പരിചിനൊടുതുഭ
ക്ത്യാസന്തതംകൈതൊഴുന്നെൻ ॥
ഫണിപരിവൃഢതല്പെ യൊഗനിദ്രാമുപെത്യ പ്രണ
യിനികളുതാകും ശ്രീധരാത്ത്യാം ലസിക്കും പ്രണതജ
നസമൂഹത്തിന്നു കല്പദ്രുകല്പൻ തുണയിഹ കവിതാ
യാംചെയ്യണംപത്മനാഭൻ ॥
ശ്രീമാധവന്റെ ചരിതങ്ങൾ കഥിപ്പതിന്നുകാമംസ
മത്ഥനഹമെന്നിതുരയ്പതല്ലാ സീമാവിഹീനദുരിതക്ഷ
തയെതദീയ നാമാനുകീർത്തനമുതെപരമെന്നുപായം ॥
മുന്നംദിവാകര യതിശ്വരപുണ്യഭക്ത്യാ നന്ദിച്ചുനീല
മുകിൽവർണ്ണനമെയ കാന്ത്യാ മന്നന്നപാവന വിമാ
നവരെവിളങ്ങി ധന്യംചകാരപുരമെ തദനന്തസം
ജ്ഞം ॥
സ്യാനന്തുരമിതെന്നഹൊ കൃതയുഗെനാമ്നാപ്രസിദ്ധം
പുന ശ്ചാനന്ദാഹ്വയമായ് ത്രിലൊകവിദിതം ത്രെതാ
യുഗത്തിംകലും ജ്ഞാനപ്രാപകമാമനന്തപുരമെന്നെ
തമിദ്വാപരെ സാനന്ദം നനുപത്മനാഭമിതിച.
പ്രാഹുഃ കലൌമാനവാഃ ॥
സന്താപത്തെയൊഴിപ്പതിന്നു ജഗതാമസ്മിൻ പുരെ
മെവുമച്ചെന്താർമാനിനി കാന്തനായ ഭഗവാൻ ത
ന്നാലയത്തില്പരം ചന്തംചെന്നു വിളങ്ങു മുത്സവപ്പു

ഗംപ്രത്യബ്ദമൊണ്ടുത്തമം സന്തഃകൌതുകമൊടുകെ
ൾക്കണമിദം തെല്ലിങ്ങുചൊല്ലാമഹം ॥

മൊഹനം

ചായ്പ്

പങ്കജനാഭൊത്സവാ ലൈലാക്ഷ്മിപ്പാരിൽപരം വില
സുന്നു ॥ ചെങ്കതിരൊൻ ദ്യുതിവെല്ലും ധ്വജാഗ്രത്തി
ൽചെമ്മെകൊടിയെറിയനാൾതുടന്നിഹ ॥ പംകജ ॥
നിരവധിഭൂസുരവൃന്ദം വന്നുനെരെത്താതാനന്ദമൊ
ടെവരമന്നമുപദംശ മിളിതമാസ്വദിച്ചും പരമപൂരു
ഷനെകണ്ടുഥവന്ദിച്ചും ॥ പംകജ ॥ പാരമുത്സവശ്ര
പെണ്ണ കാന്തനെച്ചെരും പൊൽത്താർ മാനിനിക്കു
പാരാതെ ച്ഛത്രം. പിടിച്ചതുപൊലവെ മാരെമകര
താരണങ്ങൾ ശൊഭിച്ചും ॥ പംകജ ॥ വിപണികളി
ലും ഗെഹങ്ങളിലും വീഥീചത്വരാദികളിലും അപര
മിതാനന്ദത്തൊടു ലൊകർ സരസാലാപ കൌതുക
സന്നിമഗ്നരായും ॥ പംകജ ॥ നാനാവിതാനജാല
ത്താൽലൊകനാഥൻ തന്നാലയമെല്ലാം ഊനമെന്നി
യെയലംകരിച്ചും പുനരാനന്ദപുരമെന്നൊരഭിധസ
ത്യയതായും ॥ പങ്കജനാഭൊത്സവാലൈലാക്ഷ്മിപ്പാരിൽ
പരംവിലസുന്നു ॥
ലൊകാഭിരാമതനുവാം മുരശാസനന്റെ ലൊകൊ
ത്തരൊത്സവവിധൌ സകലർക്കുമത്ര നാകത്തിലുംപ
രമലഭ്യമതാം പ്രമൊദമെകി ഭവിച്ചതുളവാ കുവതെ
ന്തുചിത്രം ॥

ചൊല്ലെറുന്ന കലാസുഹന്ത വിരുതും കൈക്കൊണ്ടു
നാനാജനം മല്ലാരാതി വരൊത്സവെത്രവിരവൊടാഗ
ത്യരമ്യെപ്പുരെ കില്ലെന്ന്യെ സകലക്കുമങ്ങു സഹസാ
നൾകുന്ന കൌതൂഹലം ചൊല്ലിച്ചൊല്ലി യൊട്ടങ്ങു
മൊദിതതമാംകല്ലൊലവദപാർധെഃ ॥
ഒട്ടന്തുള്ളലുമാട്ടവും സരസമാം പാട്ടുംതഥൈവാപ്സരഃ
കൂട്ടത്തിൻഹൃദിവാട്ടമെകിവിലസും നാട്ട്യങ്ങളും സന്ത
തം കൊട്ടുംകാണയുമെന്നിയെ പലവിധം ചാട്ടങ്ങ
ളുംസർവ്വരെക്കാട്ടും കൌശലവും നിനയ്ക്കിലിതുപൊൽ
നാട്ടിങ്കലില്ലെങ്ങുമെ ॥
അതുപൊഴുതതുകണ്ടും സംപ്രശംസിച്ചു മൂച്ചെ രതു
ലകൌതുക ഭാരം പൂണ്ടനാ നാജനൌഘം ചതുരത
പെരുകിടും ചാരുസല്ലാപമാന്റും പുതുമയൊ ടുകല
ന്റുംവാണ ടുന്നുത്സവെസ്മിൻ ॥
ഒരൊരൊവാഹനത്തിന്നനുദിന മധികം ഹന്തസാ
ഫല്യമെകും ശൌരെസ്സ്വീയാവതാര പ്രമിതദിവസ
സംസ്ഥായിയാമുത്സവെസ്മിൻചാരുത്വം ചെന്നിടുംമ
ന്ദിരമതിൽവിലസും ഘൊഷയാത്രാവിശെഷം നെ
രൊടങ്ങല്പമാത്രം പറവതിനധുനാ പ്രാരഭെഹംക്ര
മെണ ॥
ഇപ്പാരിൽപ്പുകൾപൊങ്ങിമെവിനരമാ നാഥൊത്സ
വാദ്യെദിനെ കല്പാന്ത തെലരി ച്ചുയന്നവി ലസും
മാർത്താണ്ഡചൊടപ്രഭാം ക്ഷിപ്രംവെന്നൊരുവാഹ
നൊത്തമമതാം സിംഹാസനത്തല്പരം ചില്ലുന്നൻ
വിലസുംവിശെഷമെന്തൊ ചൊല്ലിടുവാനിന്നൊ

നീലാംബരി

ചെംപട

പഞ്ചസായകജനകൻശ്രീപത്മനാഭൻ മുകുന്ദൻത്ത
ഞ്ചിതെസിംഹാസനെഎഴുന്നരുളിടുന്നുയാനെ ॥ വാ
നൊരുമക്കാലംദിവിവന്നങ്ങതിവെലം ശ്രീനായകച
രണെമലർ ചിതറുന്നലമരുണെ ॥ വരഭൂഷണമ
ണിയുംശ്രീ ഹരിതൻതനുരുചിയും സുരനാരികൾക
ണ്ടുംഹൃദിസരസം ത്രപപൂണ്ടും ॥ മനുജാവലി സഹ
സാവന്നു മധുവൈരിയെശിരസാ കനിവൊടുസ്തുതി
ച്ചുംഇരുകൈകൂപ്പിനമിച്ചും ॥ നാദാളുതുനിറയുന്നൊരു
നവവാദിത്രനിരയും മൊദെന നിരന്നും ഗതിഭെദങ്ങ
ൾതുടന്റും ॥
കായാം പൂനിറമൊത്തിടുന്നഭഗവാനന്നെരമത്യാദരാ
ലായാസത്തെയൊഴിച്ചിടും ഹിമജലംചിന്നുന്നതുംപൂ
ജകൻ ഹെയതപത്തെ വെടിഞ്ഞപാത്രമതിനാൾനി
രാജനംചെയ്യുന്നതും ഭൂയഃകണ്ടുഥമുങ്ങിടുന്നുജനതാസ
ന്തൊഷവാരാന്നിധൌ ॥
വന്ദിഗീതഗുണനായകനവൻ മന്ദമന്ദമതികൌതു
കമൊടെമന്ദിരെനനുപരിക്രമണത്തെ സ്സാന്ദ്രകിർത്തി
തുടരുന്നതദാനീം ॥
തണ്ടാർസായകനുള്ളിലുള്ളൊരുമദം മണ്ടിച്ചിടുംശൊഭ
യെഴുണ്ടാനന്ദമിയന്നലൊകരധികം കൊണ്ടാടിവാ
ഴ്ത്തിടവെവണ്ടാർപൂംകുഴലാൾക്കു മൊഹവശതാമുണ്ടാക്കി
രാജത്വഹൊരണ്ടാമുത്സവവാസരെരുചിഭരംപൂണ്ടാ
രനന്താസനെ ॥

തൊഡി

രൂപകം

പങ്കജാക്ഷനാം രമെശനിങ്ങനന്തവാഹനെവാണി
ട്ടംവിശെഷമിന്നഹന്തചൊൽവതെങ്ങനെ ॥ ഭക്ത
ലൊകമാശ്രുമൊദ ബൊദ്ധ്യവാരിത്തൂകിയും പാദപങ്കജം
നമിച്ചുപ്രീതിപൂണ്ടുമെവിയും ॥ ശ്വെതകാന്തിചെർന്ന
ച്ഛത്രചാമരങ്ങളാകവെ സെവകൌശലമങ്ങെടുത്തുമാ
ദരെണ ചാലവെ ॥ മന്ദഹാസ വെൺനിലാവുകൊ
ണ്ടുവിശ്വമങ്ങുസാനന്ദിപ്പിച്ചു മത്തലൊകവെ ഹരിച്ചു
ഭൂയസാ ॥ ഭാനുകിരണമെറുമെവ്വു മഞ്ജനാഗ്രപൊ
ല്പരം ഭവ്യമായപീതവാസസാലസിച്ചുമുത്തരം ॥ പ
ത്മനാഭപാഹിപാഹി എന്നലൊകസഞ്ചയം പരിചി
നൊടുരച്ചുമാദരാലപെതസംശയം ॥
മൂന്നാകുമുത്സവദിനെ ജഗദാഢ്യവല്ലിക്കുന്നായവൻ
കമലവാഹനമദ്ധ്യദെശെനന്നാസ്ഥിളങ്ങിഭുവനസ്ഥി
തരാംജനാനാ മന്ദനമാംകുതുകമൻപൊടു നൽകിടു
ന്നു ॥ സുത്രാമാലയവാസിയായമടവാർകൂട്ടംതദാത്മി
യമാംനെത്രദചന്ദ്രമതായപാത്രമതുകൊണ്ടിശന്യത്ര
പാവൃതം ഗാത്രത്തിൽ പുളകാദിസാത്വി കവികാര
ത്തൊടിഹാസ്യാദ്യതൽസ്തൊത്രംചെയ്തുകഥിച്ചിടുന്ന
ഥവസിച്ചന്ന്യൊന്ന്യമെവംദിവി ॥

ഉശാനി

ചെംപട

കനകമയമായിടും കമലവാഹനമതിന്മെൽ കന
ത്തൊരുകാന്തിയൊടുഗമിക്കുന്നതാരവനൌ ॥ വലമ

ഥനൻവിഭവമൊടെവസുധയിൽസഞ്ചരിച്ചീടുന്നൊ
വലമഥനനെങ്കിലെങ്ങുവിലസും നെത്രസഹസ്രം ॥
കളഭഗതെ കൂർമതിയൊ കനിവൊടെവിലസുന്നുകു
ളൂർമതിയെന്നാകിലുള്ളിലുളവാകുമങ്കമെങ്ങു ॥ ഗൌരി
നായകനാകുംകൈലാസാധിശ്വരനൊ ഗൌരിനായ
കനെങ്കിൽ കമനിമൃന്നാം നെത്രമെങ്ങു ॥ അതിമഹ
സാവിലസിടുംകതിരൊനൊ വദബൊലെകതിരൊന
ന്നാകിലവൻ കഥമെവം ശാന്തനാവൂ ॥ താരിത്തെ
ന്മൊഴിബൊലെധനപതിയെന്നാകിലവൻ ഭൂരിവിര
പാംഗനതൊന്നീരജനാഭൻനൂനം ॥
പുത്തൻമട്ടിനെ വെന്നിടുന്ന മൊഴി കൈക്കൊള്ളും
സുരസ്ത്രീകുലം ചിത്താനന്ദ മിയന്നു മിത്തരമതാമ
ച്ചൊല്ലി ഃ കഥിച്ചുംവചഃ ഃ ഉത്തുംഗദ്യുതിയായ മുത്തണി
യുമപ്പൊർകൊങ്കതുള്ളീടവെ ചിത്രം നൃത്തമതും ക്ഷ
ണെനതുടരുന്നൊട്ടൊട്ടുലഞ്ഞുംകുഴൽ ॥
നീലാംഭൊരുഹതുല്യനെത്രയുഗയാം പാലാഴിമാതിൻ
വരൻ ശൈലാരാതിമുഖാമരൌഘമഖിലം മൌലൌ
കരംകൂപ്പിയും ബാലാർക്കൊപമദിവ്യകാന്തിഭരമങ്ങൊ
ഴുന്നൊരാന്ദൊളികാം നാലാമുത്സവ വാസരെസഫ
ലമാസ്ഥാലെരചിക്കുന്നഹൊ ॥

ആനന്ദഭൈരവി

ചാപ്പു

ആന്ദൊളികാവാഹനെ ജഗല്പതിയാമംഭൊജനാഭൻ
ലസിച്ചീടുന്നു ॥ ഇന്ദിന്ദിരങ്ങൾക്കൊതിച്ചുഴലും മധുമ
ന്ദിലമാംസുമമാലിക യണിഞ്ഞും ॥ ആന്ദൊളികാ ॥

ചാരുതല്പംകൊങ്കമാർ കണ്ടുമോഹത്താൽ ചെന്താർ സായകനെന്നുമനസിധരിച്ചും॥ ആന്ദൊളികാ॥ വെദാന്താർത്ഥത്തിൻ തത്വമെന്നും സാരവെദിയതാം മുനിനിവഹമുറച്ചും॥ആന്ദൊളികാ॥വാസവൻമുൻപാംവാനൊരശെഷം വൻപെറും ലൊകൈകനാഥനെന്നറിഞ്ഞും ॥ ആന്ദൊളികാ ॥ ഭക്തജനമൻപിനാഴിയാകും ശ്രീപത്മനാഭനെന്നുധിരമുറച്ചും ॥ ആന്ദൊളികാ വാഹനെജഗല്പതിയാമംഭൊജനാഭൻ ലസിച്ചിടുന്നു ॥

അഞ്ചൊമ്പൻകുലവില്ലുമൊന്നുരുചികണ്ടു ഞ്ചെംകൃപാചാതുരിചഞ്ചത്ത്രു ലസിതെനഭക്തത തിതൻ നെഞ്ചിതുഖം നൾകയും, കിഞ്ചിൽപുഞ്ചിരി പൂണ്ടുമാശ്രഫണീരാണ്മഞ്ചെവസിക്കും പൂമാനഞ്ചാ മുതസവ വാസരെഖഗവരെപഞ്ചായുധൈശ്വൊഭതെ॥നിരുപമരുചിചെന്നൊരന്ന്യയാനങ്ങളെ കാൾമുരമഥനനുപക്ഷീന്ദ്രാസനംപ്രിതിപാത്രംപരമിതി കരുതിട്ടുന്നത്ര പൊരുംജനാനാം നിരയതിഹ ഗണിപ്പാൻശക്തനാർപാർത്തലത്തിൽ ॥

കവുഞ്ഞി

ചാപ്പു

സ്വാനന്ദരെശനപിഹംഗയാനം ചെരുംപൊഴുള്ളൊരാനന്ദത്തിനെതിരില്ലന്നൂനം ॥ മാമുനിന്ദ്ര രത്നകണ്ടനെരംമനംകവിഞ്ഞൊരാനന്ദ മിയന്നുമഹൊപാരം കാമജനകൻതന്നഗ്രെനിന്നു വിവിധമെവം കമനിയനുതികൾംചെയ്തിടുന്നു ॥ സാരസാക്ഷഭ്രരിദയാസി

ന്ധ്യാപാധിച്ചിടുക സർവ്വകാല മായജിനവെന്ധ്യാനരെഴുചകത്തിനു മാധുരമയിമെവിട്ടും ചാരുനിക്കുരുക്കശ്രുടാകാര ॥ അതന്നൊരുടിക്കിൽ തമരജാതംപാട്ടുംപൊലെനിൻചരണസെവകൊണ്ടുശമ്മജാതം ഭൂരിതംഭൂരത്തകനിട്ടുമെന്നു ശ്രുതികളെല്ലാവരദ പൊകെട്ടഢംകഥിക്കുന്നു ॥ നിന്നടമലരാശയെപൂണ്ടൊരുരെഹികൾംക്ക മന്നിലിഹ ശൊകലെശമുണ്ടൊസന്നത്ചെയ്യൊക്കല്ല സാചസമനാം ലൊക സാവടൌമക്രമീരമാലൊല ॥ മീനകല്ലപാലയാംഗർരംപൂണ്ടുവബുധജനാനന്ദമൾംചെയ്യുമപാരംശ്രീനിധെവൽമെദാപാദസെവിത പാദപിന്മയനാകും ശ്രീപത്മനാഭ ॥ സ്വാനന്ദരെശനപിഹംഗയാനം ॥

മരാളുജൊരുതാപഭാരമകിപംവെറാക്കമംഭ്രമിപയംക്കുറൊടെപനിയും ഘനാംശരന്നമാം കാറൊത്തകാന്ത്യപ്പൂരൻ അഹായ ട്ടെഴുകിച്ചുമശ്രുകനുകം തെരംനപക്ഷ്മാ വചിക്കാറാ മുതസവവാസരെ ലസതി ഭാനൊരുവനൊർന്ദ്രാസനെ ॥

ഛഞ്ചാപാചനനെഴുന്നരുളിടും മഞ്ജുകാന്തിയെഴുമിന്ദ്രിമാനം ഒഞ്ജനാക്ഷികളൊടും ത്രിദശാനാംപ്പെഷിക്കൃനുതയുണ്ടുടരുന്നു ॥

നവരസം

ശൃംഗാര

ഇന്ദിരാപതിവിളങ്ങുമിന്ദ്രവാഹനെ തതിന്നവനസൌന്ദര്യ്യതൾംചെയ്തിടുവാൻശക്തനെവനാവു ॥ മന്മഥസായകൻ പൊലും ധൈര്യ്യം പൂണ്ടെരുല്ലതാക്കിലമവൻ

മൊഴിക്കവന്നുമൌനഭാവമെൾക്കം ॥ ഭാരത്തൂറുകര
മുള്ളൊരുഹൈഹയമന്നവന്നുമഹൊ പാർപ്പ തെഴുതി
ട്ടുവാൻപാരംപണിയത്രെ ॥ നയനമൊരായ്‌രമുള്ളൊ
രുനാകനായകൻ പൊലും നിയതമിത്തുകാണ്മതിന്നു
നിപുണനല്ലലൊകെ ॥ നിരുപമയാം കാന്തികൊണ്ടു
നിറഞ്ഞുമൂന്നുഭുവനങ്ങളും മരുവിടുന്ന തിവാഹനവ
രമെവനിതാന്തം ॥ പാരമതിൽവിലസീടുംപത്മനാഭപ
ദസെവക്കു ശ്രീഭാഗ്യസമൂഹമെന്ന്യെകാരണം കിമ
ന്യം ॥
അപ്പൊഴുതതികാന്തിംന്ന്യാമൊഴ്ത്തിലെല്ലാംചിത
ത്തുപൊഴുതിക്കാന്തിംപ്രതിനവകനക
ദീപവരദീപസ്തംഭജാലങ്ങൾകണ്ടും പ്രതിനവകന
കത്താൽ പാപമന്ന്യോന്ന്യമെവംതരയഥവിബുധ
നാം സത്വരംചൊല്ലീടുന്നു ॥
മന്നിൽപംകജബന്ധുഹെമഗിരിയെ ച്ചുററീടുകല്ലാത
ഹൊപൊന്നും ഭൂധരമന്ദ്ര മാപ്പിനെവലംവെയ്ക്കുന്നതു
ണ്ടൊപാരംഇന്നെ തപ്പിപരിതമായ്ത്തിന്നരാ ധ്വൊല്ലു
ന്നതിന്ദ്രാസനംമിന്നുംദീപമയധ്വജത്തെ വരവിൽ
ചൂഴുന്നതുംകണ്ടഹൊ ॥
അഴ്ക്കൂട്ടമതിന്റെമധ്യഗതമാമൂഴിന്നഫലാൽ പ്രാപ്ത
രസ്സം ലൊകരെയാകവെ ജലനിധെൌവീഴ്ച്ചുറൊ
ദാത്തകെതാഴംപൂന്നമാന്നാപ്പൂന്നുമിലതും താഴത്തുചെ
മ്മെപരിചെഴുമുത്താപവാസരെ ശിബികമെൽവാഴ്
നുലക്ഷ്മീവരൻ ॥

മംഗളകൌശിക

ചെംപട

ശിബികയിലെഴുന്നരുളിടുന്നു ശ്രീസാരസനാഭൻ ॥

വിബുധാളികല്പകസുമനങ്ങൾവിരവിൽവർഷിച്ചീടവെ ॥
മുനിവൃന്ദത്തിലനന്താരതിയൊടും മുതിന്നീടവെ ॥
സുരനായകനഗരെ ഭെരിനിരയും മുഴങ്ങീടവെ ॥
ഗന്ധർവ്വപമഗായകർഗാനം ചെയ്തീടവെ ॥ കമ
ലെവണ്ടിണ്ട പൊല്ലൊകർ കൌതുകാൽ നിറഞ്ഞീ
ടവെ ॥

ദൃഷ്ടിത്തെല്ലതുകൊണ്ടു തുഷ്ടിയധികം ശിഷ്ടർക്കന്നൾ
കിദുതഃദുഷ്ടസ്വാന്തമെതാം സുരാരിനിരയിൻ നാശം
ചെത്തിപ്പുരംഅദ്വൈശൈഷ്യമതെന്നവെണ്ടുസകലാ
ഭീഷ്ടങ്ങളും നൾകുമൽക്കൃഷ്ണ മാധവ നഷ്ടമൊതസ
വദിനെമെവുന്നുപക്ഷീശപരെ ॥

അന്നെരംമധുവൈരിതന്നുടെ പുരൊഭാഗെഥവിന്ന്യ
സ്യമാംപൊന്നും കുംഭമതിൽസമസ്തജനവും വിത്ത
ങ്ങളൂപ്പിച്ചഹൊധന്യംജന്മമിതെന്നുശ്രീകരുകംകൈ
ക്കൂപ്പീട്ടുകൊണ്ടുടയും ചിന്നും ഭക്തരസെനചൈവ
ട്പണ്ണത്തിടുന്നുലക്ഷ്മിപതെ ॥
പരികഴ ത്തുകൊണ്ടങ്ങുദ്രകാന്തിം ജയിക്കുംനിരവധി
യഹപൈന്തെൻനെർമൊഴി ക്രുദ്ധമപ്പൊൾ നിരുപ
മതമമാകും ശ്രീഹരെ രസാഭത്തെ പൂരിച്ചിനൊടഥ
കാണ്മാൻവാഞ്ഛയായ്ചെന്നീടുന്നു ॥
മുല്ലപ്പൂമ ചരമ്പനെ സ്വമഹസാ ചൊകൊത്തരെന്ന
ശ്രീവപുംവെല്ലുംതാമരകന്യകാ കണ്ണെ വന്നെക്കണ്ണെറ
മിന്നീകലും അല്ലിത്താർ ശരസായകം കല്ലർമുഖക
ന്നികചെറാരാൽ ചൊല്ലീടുന്നുനിജാമഹൊപ്രിവശ
താമന്ന്യൊന്ന്യമെവംതദാ ॥

ഏരിക്കിലക്കാംബൊധി

ഝംപ

നിലപ്പുരികുഴലാളെ നിരഞ്ജനാദനെ കണ്ടെമ്പൊലെ
വളൎന്നിട്ടുംമൊഹംപരമെങ്ങിനെകഥപ്പൂ ॥ സുചിര
ദമാംസ്സ്തംകണ്ടു പ്രമതമൊഹമ്പ്പിടാൎ ഭുവനമിരെ
ഴിലുമൊരുയുവതയുണ്ടാമൊല്ലെ ॥ രാഗമെറുമധ
രമതുരാഗമവമായിട്ടുംസാഗരത്തെൽപതിപ്പിപ്പതുസ
ഖ്യമഹാചിത്രം ॥ ഹിമകരനിവദനത്തെട്ടുസമത
ചൊല്ലുംകവികൾക്കൊക്കമെപലജ്ജാലവൎല്ലയൊകിളി
മൊഴമാൎമൌലെ ॥ സ്വാപദശയ്ലെന്നാകിലുംസ
മമന്നെനരമിപ്പതനുസ്വാപം വരാതെല്ലുംസ്മരതാപ
മെറിയന്ത്രെ ॥ നയനസാഫല്യമെകുമിനതുനാക്ഷ
നെക്കണ്ടുന്നാൾനിയതം തൃപ്തിവരാതൊകെനി
യുതംവഷംകൊണ്ടും ॥

മെൽപ്പുരുഷൎതിലകി ലജ്ജാവതിനാൽ മന്ദംമുഖംതാഴ്ത്തി
യുംനിമാതരസെ നവാക്കപലതുംനൈപുരംക
ഷിച്ചിത്തരംവാമാക്ഷികൾ മണ്ണുനാദനെ നിനച്ചാ
ത്മാവിനെയുംമറന്നാമൊദാംബുധിമഗ്നമായ്മരുവു
ന്നാകണ്ടെദെശംപരം ॥

ഉമ്പൎകൊനാരിയാം ദെവവൃന്ദത്തിനും സമ്പദംനി
ശ്ചയാം നിൻകുമൊരച്ച്യുതൻ അൻപിനൊടെവി
ഹംഗെശ്വര മെവിടുന്നെൻ പതാമുസാവെകാന്തി
പൂണ്ടെററവും ॥

ലൊകൊൽകൃഷ്ടമതായമന്ദിരമതിൽ ശൊഭിച്ചഹൊ
ചാപവെ പാകാരാതിയെവെന്നിടുന്നവിഭവം കൈ

ക്കൊണ്ടിഹാനന്തരം ആകാശെസുരസിദ്ധസാദ്ധ്യ
നിവഹം തിങ്ങിടവെസാധു ഹൃൽക്കൊകാക്കൻപുര
മെരുരാൎമൃഗയാമൊദെനപൃക്കുന്നഹൊ ॥

കാമൊദരി

അടന്ത

ശരദിന്ദുസമമുഖനാകും രമാവരൻചാരുതകലൎന്നിട്ടു
ന്നൊരുഗരുഡവാഹനമതിലെഴുന്നരുളീടുന്നപരമാ
ദയെന്തുചൊല്പ്പു ॥ മകരകുണ്ഡലംതരിവളനൂപുരജാ
ലവും മണിമയമാലകളും ചാൎത്തി പ്രകടകാന്തിചെ
ൎന്നിട്ടുംപീതവൎണ്ണമാകുംപുന്തുകിലും ധരിച്ചുംമെല്ലെ ॥
ദിനകരനൊടെററംപടതുടരുംബെഹുദീപ വിശെഷ
ങ്ങളും പരിജനനിവഹ മെടുത്തുനടക്കയാലെതിമിര
ജാലമകന്നുദൂരെ ॥ കളമൊഴിമാരനവധി പരമിത
പാൎശ്വത്തിലു മുല്ലാലയാഗ്ര്യങ്ങളിൽ കാരംതളിരൊളി
മെയ്യെല്ലാമലങ്കരിച്ചു നിറഞ്ഞും മയിരമാരൊടുംകൂ
ടി ॥ ആരാതിസമുദയം തന്റെ ഹൃദയം തന്നിൽപാ
രമാടപരുളീടുന്നൊരുവീരന്മാരായുധമെന്തിനടന്നമു
രാരിയെസ്സെവചെയ്യും ॥ പലതരമാം വ്യജനാതപ
ത്രചാമരകുലമതും കൈക്കൊണ്ടഹൊമൊദാൽജലജാ
ക്ഷനെപ്പരിചരിച്ചും സെവകരിഹാകുലതവെടിഞ്ഞു
മെററം ॥ ഇരുവരിയാണ്ട്സെനാഭടനിവഹ ന്തദാവിര
വൊടു നടന്നുമഗ്രെനിജ പരിവൃഢരൊടും കൂടിഹരി
പാദസെവയിൽപരമകുതൂഹലെന ॥ സാനന്ദംശ്രീ
പതമനാഭൻമൃഗയക്കായിയാനംചെയ്തീടുക യാലെ
ററംമൌനമവലംബിച്ചുനടന്നും സകലലൊകംമന
സിപൂണ്ണഭക്തിയൊടു ॥

നാനാകൊലാഹലത്തൊടിഹ ജലധിസുതാകാന്തനാ
കുംമുകുന്ദൻസുനാസ്സുംകാമിനിനാം മനസിവെതത
റച്ചിടവെ മെല്ലെമെല്ലെ സാനന്ദം കെളികാന്താരള്ള
വമനുകരിച്ചുങ്ങുമെവും പ്രദെശെ വാണൊരെററം
സ്തുതിച്ചിടവെബഹുകതുകാത്സാദരംചെന്നിടുന്നു ॥
അരംതിക്കുറാകും ശരംകൊണ്ടുതാവൽ പരംവധ്യ
മാകും മൃഗാദെശത്രാം വരംനാഥ കെരം തകപ്പിച്ചു
ദാസെനരാജിവനാഭൻമുദംചെനിടുന്നു ॥
നാദത്താൽ ജഗദന്തരാളമഖിലം വ്യാപിച്ചിട്ടും രത്ന
മാംപാദിത്രൊഘമതാകവെഹ യുഗപൽ ഘൊഷിക്കംതുട
ന്നെന്നാസാ മൊദംനിസ്തുലമങ്ങുമൂന്നു ഭുവനത്തിന്നും
സമംനൽകിടുന്നാദിത്യൻ വരവൊടുദിച്ചുകമലന്യാ
മൊദമെകുന്നപൊൽ ॥
ആംദൊരാശിയിലെഴുന്ന മെന്നിയെതിരക്കൂട്ടും വരം
പൊലവെ സംഭ്രമാധികമൊദയാം ജനതയാത്സംഭാ
വിതാംശ്രീമയൻകുംഭിന്ദ്രൊന്നതകും ഭജിൽകചക
ളാം ന്ത്രീനാം മനസ്സും കവർന്നംഭൊജാക്ഷനഥാല
യത്തിനകമെ പുക്കന്നഹൊ മെല്ലവെ ॥
പൂത്തൻ വിത്തിനവൃഷ്ടിപൊലെ ജഗതാമത്യന്തമു
ണ്ടാകുമൊരാൾ ആപത്തെയകററിനിസ്തുലിതസമ്പ
ത്തും തരുംമാധവൻ ആത്താനന്ദഭരത്തൊടു ത്തമപ
തത്രിന്ദ്രാസനാ ശ്രുധനാ സ്സത്താമൃതസവപാസ രെവി
ലസിടുന്നാറാടുവാൻവാർധൌ ॥
ത്രൈലൊക്യാധിപ മന്ദിരത്തിനകത്തൊ വാഴുന്നതെ
വൊല്ലക്കരംപൊലും ദന്തിവരെഷുഹന്തകയറി പ്പൊരു
ന്നതസ്സിന്ധിനെ ഭൂലൊ കെമതവുന്ന ലൊകമഖില ॥

ദെഹമുദാ ലംകരിച്ചാലൊകൊല്ക്കുത യൊടുചെ രുപ
ത്തുമെന്താശ്ചര്യമന്നൊർത്തിടിൽ ॥

പന്തുവരാളി

ചെമ്പട

നാഗശയനാം ശ്രീപത്മനാഭനുത്സവാന്ത്യദിനെസാ
ഗരത്തിലാറാടുവാൻ സരസതരംഖഗനായകാരൂഢ
നായി ശ്രീനരഹരിയൊടും കാറൊത്തകായരുച്യാം
ഗൊപികാ കണവനൊടും കൂടിപരിചിലെഴുന്നള്ളും
ഘൊഷംപറവതിനുശക്തനായിധരണിയിലാരാനു
ണ്ടൊസ്സുരമൊപാക്കിൽപരംതുലയപാശ്ചമദപാരാല
ബ്ധിതിരത്തൊളുംസെനാമാലികനിശ്ചലയെന്നപൊ
ലെനിന്നും ഭൂരിധരണിദെവാദി ജനങ്ങൾനിരുപമ
കൌതുകത്തൊടെഹരിചരണസെവചെയ്യാനാഗമി
ച്ചുമപ്പൊൾ കൊടിതഴചാമരങ്ങളും കുറഞ്ഞിടാതെദാ
സപ്പന്ദംപടുതയൊടെടുത്തുസാകം നടന്നുംമെല്ലെമ
ഞ്ജുമുരളി കാകാഹളനാഗസ്വര മൃദംഗപടഹാദിപ
രമവാദിത്രങ്ങളൊന്നായ്സാരം മുഴങ്ങിയും വാരിവാഹ
ധ്വനിവെല്ലുംവാരണാധിപധൃതമാം ഭെരി നാദത്താ
ൽദിഗന്തം പൂരിതമായ്തിന്നുംതുംഗതരതുരംഗങ്ങൾഭം
ഗമെന്നപൊലാഴിയിൽ ഭംഗിയൊടെനടന്നും ശ്രീ
പതിതന്നഗ്രെബഹുവീരരാം ചിലരന്നെരംചാരുഖ
ൾഗഖെടകങ്ങൾ ഭൂരിമൊദെനവഹിച്ചു പുരതൊന്നി
ന്നും ദിവ്യമധുമൊഴിമാരാം നാരിമാർമഞ്ജുദിപതരി
യെന്തിവധൂമുഖൻതന്റെറപ്പുറകെവിരവിൽവിളങ്ങി
യുംകളഗളനാദമാർന്നിടും ഗായകന്മാരുമന്നെരംചളി

തരംഗാനം ചെയ്യും ലജ്ജവെടിഞ്ഞെററം ഉഭയപാ
ർശ്വത്തിലുംമെവുമുന്നതസൌധപംക്തിയിൽ ഭഗവ
ൽക്കളാംഗനാരിമാരെററം വിലസിയുംപരമപൂമാൻ ധരി
ച്ചിട്ടും വരമണിസ്പൃഷ്ടമകൊണ്ടുംബരതലം ബതവ
ചിത്രവര്ണ്ണമായുമഥ ജലധിതിരെ ചെന്നാറാടിചാരു
കോലാഹലെ നാത്മനിലയാന്തർഭാഗെ ചെരുന്നെര
ത്തുംകൽ ബഹുഭൂസുരവൃന്ദമുൾക്കാമ്പിൽ ഭൂരി ഭക്തിര
സം പൂണ്ടുഭാസുര പാദപങ്കജംഭജിച്ചിടുന്നു ॥
സൌവര്ണ്ണമായൊരുവിമാനമതിന്നകത്തു ശ്രീവാസു
ദെവനിഹസംഗതനാകുമപ്പോൾ ആവിർഭവിച്ചപുള
കാശ്രുവിലാസമൊട ങ്ങാവിപ്രരാശിനുതിയും തുടരു
ന്നദൈവം ॥

സൌരാഷ്ട്രം

അടന്ത

സരസിജനാഭനിൻ ചരണസെവയാ ധന്യതരമാ
യിജ്ജന്മമഹൊ ॥ ഉരഗപതിമഞ്ചത്തിൽസരസംപ
ള്ളികൊണ്ടിട്ടും കരുണാരാശിയാംവെദപ്പൊരുളെ ഭക്ത
വത്സല ॥ സരസിജനാഭ ॥ കലിദൊഷമാകവെകള
ഞ്ഞുളവിസജ്ജനകലമതിന്നനുപമകുശലം നൾക
വതിന്നനലമൊടെററമനന്തനഗരെ പരിചിനൊടു
വിലസീടും ചിദാനന്ദജലധെമുരമഥന ॥ സരസിജ
നാഭ ॥ മുനിജനത്തിനുപൊലുംമൊഹമുളവാക്കുന്നെ
തനുവും മുഖകാന്തിയും തരുണസ്മിതവും കണ്ടുമന
ന്മഥമൃദുസിതെസൌമഗ്നമായി നിതാന്തം വനജദളന
യനവാസുദെവ വരദെശ ॥ സരസിജനാഭ ॥ കമല

യും ഭൂമിയും കാലിണതലൊടിയും കമലജൻവെദംകൊ
ണ്ടമിതനുതികൾചെയ്യും ശമധനരായിട്ടും സനകാദി
കൾവന്ദിച്ചും കമനീയ തനികാമം കൈക്കൊണ്ടുമരു
വിടും ॥
സരസിജനാഭനിൻ ചരണസെവയാ ധന്യതരമാ
യിജ്ജന്മമഹൊ ॥
താരിത്തനിവതെരുത്സവകഥയതിലിങ്ങെകദെശാം
ശമാത്രംപാരിൽപാപൌഘശാന്ത്യൈ കനിവൊടഹ
മിദംചൊൽകയാൽ പത്മനാഭൻകാരുണ്യംപൂണ്ടുചി
ത്തെമയസകലവിപത്സഞ്ചയം തീർത്തുരക്ഷിച്ചാരൊ
ഗ്യംദീർഘമായുസ്സുമിഹസഹസാനൾകുവാൻ കൈ
തൊഴുന്നെൻ ॥
അറിഞ്ഞിടാതിച്ചരിതംമുരാരെഃപറഞ്ഞതെല്ലാമിഹസ
ജ്ജനങ്ങൾ കുറഞ്ഞിടാതുള്ളൊരുമൊദഭാരം നിറഞ്ഞു
ചിത്തെനവഹിച്ചിടെണം ॥

ശ്രീപത്മനാഭായനമഃ ॥ ❀ ശുഭമസ്തു ॥

മംഗളം

പരമപുരുഷജഗദീശ്വര ജയജയ പംകജനാഭമുരാ
രെസരസീരുഹഭവശംകരവാസവസന്നുതസുചരി
തശൌരെ ॥ കലിതദരഹസിത കമ്രമുഖാംബുജ ഖഗ
വരവാഹനദെവഖലദനുജാന്തകനിജപദസെവക
കന്മഷമയവനദാവ ॥ ഭുജഗാധിപശയ പുരടമയ
വിമലഭൂഷണഭൂഷിതദെഹ ഭുജയുഗളൊദ്ധൃതശംഖ
രഥചരണബൊധാ കരധൃതമൊഹ ॥ ചാരുവിധൃത
വനമാലാകൌസ്തുഭസാത്വത കമലദിനെശ സാരം
ഗാധിപതാപവിമൊചനസ്യാനന്ദുരപുരെശ ॥ പര
മപുരുഷജഗദീശ്വരജയജയ ॥

ഉത്സവപ്രബന്ധം സമാപ്തം

അജാമിളോപാഖ്യാനം

ഹരിഃശ്രീഗണപതയെനമഃ

അവിഘ്നമസ്തു

ഭൎത്തുർവക്ഷസി ഭാസിതെസ്യ വിമലെസം വൎത്ത കാമൊല്ലൂടപ്രൊദ്ധ്രൽ കൊടിവികൎത്ത നമ്രുവിഘടാ സമ്പം കടാക്ഷൈകൊ ന്മൂദെ ദൃഷ്ട്വാ വക്ഷ്മനിജം പ്രി യെരസഗതാമന്ത്യാം വിശം കൃശ്രീയൊതഷ്ഠായാഘ്ര ദയാനുവൎത്തനരത ശ്രീപത്മനാഭൊവതു ॥

കാംബൊധി

ആദിതാളം

നാമസുധാമയിപിബമരരസനെ ॥ യാമിഹപിബ താസാധു കലെനതാപ്തി രവാപ്താ നൊദ്ഭവനെ ॥ യദിഹരിനാമ പരാതപമിഹൈ കാദവഹിയമാന ഹിദയമപിസ്വപനെ ॥ സാരസനാഭവിഭൊ നാരാ യണമാധവെതിനിശമസുഖെപി ചകരനെ ॥ നാമ ॥ കന്യാകുബ്ജേ ബഹുവശ്രുത വിധൃതമഹാ സ്സംജ്ഞയൊ ജാമിളഃപ്രാഗ്ദ്വിജൊബഹി കശ്ചിത്ഥ്സ്ഥിര നമലത മസ്സാധുവൃത്തൊപപന്നഃ സ്ത്രീശൂദ്രാത്മ്യൊംഗ്രഹാശ്ര ദ്ധ്യാനിജസദൃശിം വല്ലഭാംപ്രാപ്യകാലെരെ വാചാ ഝ്യാസി ദുശ്ശ്രുഷ്മണെമുഖമമലഞ്ചാചരൻധൎമ്മാധ്യം ॥

യമൻകല്യാൺ

ബിലന്ദി

വിപിനമസൌസമഗാദേകദാതാതൊ ക്ത്യാകുശന
മിധൊനേന്ദ്രുംമാനസപൂൎണ്ണമുദാ ॥ വിപിനം ॥ കുലട
കാഞ്ചനപടിധിസന്നി വൃതൊവൈദ്യൈക്ഷതഹന്തതദാ
വിപിനം ॥ ഹെയമനിശം യൊഗിഹൃദയൈ സ്സാ
സനാദപദാ ॥ വിപിനം ॥
ആയ്യൊ സൈരന്ധ്രിപരിരബ്ധൊ വിഗളിതമന്ദ
ക്ഷലെശമെഷതയാസമ ദ്രതൈസൂദ്ദമ്മൊഹം നൈ
വസമതസ്സകാമവിവശതയാ ॥
സ്വധമ്മാദപരത്യാശ്രുവിത്രൈന്ന ദ്രയൊധനനൈവ
സന്തൊഷ്യതാംപും ശ്ചലിസഃ കലിനാ ബാലാ
വിസൃജ്യസ്വപതിം ചിരംബദ്ധ്രാനീച്ഛദാസികഡ
ബം ॥ പ്രന്നെപ്പെസ്വപിത്രൈധനൌ ഖെലസമന്വെ
സദാപുംശ്ചലീ പൊഷണെ ജാഗ്രകഃ അവനൈ
സ്സചൊദ്യൈൎവ്വപുന്നൃത്യൈൎന്നൈര വാപ്യാത്മമെനാ
നൃരാപാംപ്പൊഷ ॥

ജിംഝൊടി

ബിലന്ദി ॥

കടിലാമസതിമിമാമരമയദയമെവം ഹെയസ്വരാപാ
നസദാശൊണിതനെത്രാന്താംരാഗമന്യലൊഭമൈഥ
ശമലദ്രതസ്വാന്താം ॥ കടിലാം ॥ മുരഹരപി മതപ്രപ

പനമവശംകലയന്തീം സ്വമിഹസമാലൊക്യപിനാ
കാരണംഹസന്തീം ॥ കുടിലാം ॥ പത്മനാഭപദവിസ്മര
ണൈകഹെതുഭൂതാം ആത്മനൊനജാനന്നയമപി
ച്‌രതരമെതാം ॥ കുടിലാം ॥ ആയ്യൊ, അഷ്ടാശിതിവ
യസ്സുനസ്യപന്ത്യാംജാതെ ക്ഷുദശസ്യതനയെ ക്ഷുത്തന്ത
ദവെപ്രെമദരംനാരായണനാമ്നിഹന്ത സബെദാര ॥

ദിണ്ഡി

സമാലൊക്യാ സൌബാലകം ഹസന്തം തതൊ ക്ഷാ
സ്സുടൊക്ത്യാധരംലസന്തം ॥ മുദാലീലായാമന്യ സൊ
നംവെലംമുമൊ ചാശ്രുണിനിശ്ചലൊതിവെലം ॥ ത്രി
ലൊകാധിശം ചിന്മയം പത്മനാഭം അനാരാധ്യൈ
വൈഷപത്മനാഭം ॥ ഉജ്ഝാന്നഃ പ്രപിബൻസൂതം മധ
തയാസം ഭൊജയൻ പായയൻ മന്ദാനഃ ക്ഷണ
ലെശമപ്യമുതെ കല്പൊപമം ദുസ്സഹം സ്വപ്നെ പ്യ
ച്യുതചിന്തയാവിരഹിതഃ പാപസ്സമാസീപ ...
ഡാന്ത്യാഗതമന്തകം നചവിവെദാ ത്യന്തമൂഢാശ
യഃ ॥ ഉപസ്ഥിതായാമഥപഞ്ചതായാം ഭയം കരാം
സ്ത്രീന്യമരാജദൂതാൻ ദൃഷ്ട്വാപ്പുതെനാകുലധീസ്വരെ
ണെനാരായണെത്യുക്കമാജ്ഞഹാവ ॥ ആയ്യൊ താവ ദത്ത
മുഖഗളിതശ്രീഹരിനാമാക്ഷരൈകമാഹാത്മ്യാൽ ദി
വ്യസ്വരൂപവന്തൊമാധവദൂതാസ്സമാപതന്നം ॥

ആഹരി

അടതാളം

പാരയാമാസുരമിഹർദ്ദൂതായാത്മാ നധികജവെന
വിക്ഷ്യപാശെനാവലയിതമെ നംറിതപമകരനാ
ഹെനമാമാനയതവിമുഞ്ചത സഹസായുയ മമ മി
ബലെന ॥ പാര - തദിഹനിശമ്യവചൊയമദൂതാ
ഗദൂരമൂനന്തകെനസം പ്രെഷിതാഹ്വയംഹിനിവ
ദിതാവദതകെനകാരണെന ॥ പാര ॥ ഇതിഗദിത
ശ്രീപങ്കജനാഭനിദെശകരാനിനദെനപുനരമൂ
രമൂനിഹപാരിദരവഹിജയെനിപുണൊന ।പാരയാ
സ്വാനിദെശ പാലായദിധമ്മരാജസ്യയൊഹിയൂ
സമുപാഗതാസ്സൽധമ്മസ്യതത്വം യദധമ്മരൂപം
ച്ചെതിനൊബ്രൂതവിനാഹിദുംബം ॥
ഇമാനിശമ്യഭാരതീം ഹരെനിദെശ പാലകൈര
രതാം ഗരീയസീം വിവസ്വദാത്മജാനുഗാഃ അജാ
തെനസഞ്ചിതംസമസ്തപാപസഞ്ചയം സഹിസ്യ
ഞ്ചിതാനനുന്യവെദയൻസദുത്തരം ॥
ആര്യ്യാ । ഇതികഥിതാംയാമ്യഭടൈ ശ്രുത്വാവാചം
ദൈവഹരിദൂതാഃ പുനരപിതാൻ പ്രത്യൂചുന്നയനി
പുണാസ്സ്മിതശിംതതൊവാണിം ॥

അഠാണാ

ധ്രുവപദ്

ധമ്മാദ്ധ്രുപാലസഭാമധമ്മാവിശതിഹന്ത യത്രപാ
പരഹിതെയുദണെഡാ വിധിയതെ ॥ യെവാലൊക

പാലനെനിയുക്താ ഹിയദാപിതെദജന്തിഹവിഷമ
താംകൊന്ന ശരണ്യായതെ ॥ എവമജ്ഞനാദദൂതനിക
രൊയമുദിരയന്നപിപുനരെവമാഹവചൊയതുധാ
യതെ । ധമ്മ ॥
കിഞ്ചജന്മശതകൊടി കൃതാനാംപാപ്പനാന്നുഘമനെ
നഹിലൊകെനിഷ്കൃതിവ്രചിതാഹരിനാമവ്യാജഹാ
രയമസൌശ്രുരിരമ്യം ॥

ഝിഞ്ഝൂട് ॥

ഭുജഗശായിനൊനാമ മംഗളം പരമജ്ഞാനതാഹി ഹ
ഷ്ടിതംമഹരിപാപ്പനാം ജാലമഞ്ജസാഭൂവിദിതി
യഥാദാരുസഞ്ചയം ॥
ആര്യ്യാ । യദിവലുവപ്സുണ്ടെഹൊ ധമ്മെന്ദ്ദിൻപരമ
മിരിതെസ്മാഭിഃ പൃച്ഛതസം യമനിശം സ്വപരിമെ
വാശുധമ്മമമ്വിദം ॥
ശ്രുത്വാശ്രീഹരിസെവ കൈന്നിഗദിതാമെതാമമീഭാ
രതീംദിവ്യംഭാഗവതഞ്ചധമ്മമമലം നിജ്ഞ്യായതെ സ
തപരംനിമ്മച്യാമമജാമിളം സുവിവശം യാമ്യാശ്ചപാ
ശാത്തതൊമുഞ്ചന്യാസ്സാവദമുമ ചന്നഥഭടാസ്സുനൊ
സ്യാപിക്ഷമാമിശിതുഃ ॥

ബിഹാഗ്

ആദിതാളം

നന്നാമാഖിലെശാനുഗാന സൌമുദാമെയയാ ॥ പാ
ശാദപിമുക്തൊസൌതദാ പ്രകൃതിമിതൊനിജാംഭാസി

താന്തരുവനമാലയാ ॥ നന്നാമ ॥ ശ്രീപത്മനാഭ
മാനസം ഭവദൌഗ്ഗുണാന്നിശമയൻ വിരഹിതൊഘ
നപാപബാധയാ ॥ നന്നാമ ॥ ആയ്യാ । ആത്മകൃതംപു
നരശുഭം സംസ്മരതൊഥാ സ്യദ്രമിദെവസ്യ ബന്ധ
വിമൊചനഹെതുഃപശ്ചാത്താപൊമഹാനഭ്രദെവം ॥

ഭൈരവി

വിലമ്പി

മൃധൈവയാതാന്നിദിനാന്നിശതം ॥ ഹാമമകുലടായാമി
ഹദയതൊമാനസമനവരതം । മൃധൈവ । ഭാമിനിമി
ഹനിജാമപിവിഹായകൃതംകമ്മമയാവമതംജരഡൌ
മാതാപിതരൌ ഗമിതൌ ശൊക മഹൊവിതതം ॥
മൃധൈവ ॥ ക്ഷുധിതതമായവൈപ്രഭ്രമി സുരായഹ
ന്തയ ഥാദിമതം നൈവവിതീണ്ണം ജാതുചിദന്നം
ധിങ്ങാം പാപരതം । മൃധൈംതീത്ഥ കലെപിനൊസ്നാ
തംശ്രദ്ധദെതജൊ മമവിഹതം പങ്കജനാഭപദസ
രൊരുഹയൊ സ്സുകൃദപി നൈവനതം ॥ മൃധൈവ ॥
ആയ്യാ । ഉല്ലംഘസൈരിഹദൊ ജ്യെധമ്മൈല്ലരെക്ഷ
ദാരൈന്നരകെന്ദുനം സപദിപരിക്ഷ്യതിപൂരഷൊ
ഹാഹന്തഗഹിത സ്സതട്ടിഃ ।
യെമാംവൃകഷ്ന്നിഹപാശഹസ്താ ഭയങ്കരാസ്യെ,കപ
ഗതാസ്സ്ചിദാന്നിംവൃമൊചയന്മാം സഹസാഹി തെ
ദ്ധ്യായെതെപിയാതാഃ കപമനൊജ്ഞത രൂപാഃ ॥
ആയ്യാ । കപാസൌ പാപതമൊഹം കചബല്യ നാരാ
യണെതിനാമശിവം തസ്മാത്ഥായതിക്ഷ്യെമഗൊ
നസ്യാംയഥാപുനമ്മൊഹെ ॥

വിഭാസ്

അടതാളം

ഇതിസമുപാഗതനിവെദൊയംഗംഗാ ഭാരമവാപു
സ്സഹസാ ॥ തത്രദെവസദ നെവില സന്ദെവംമാധ
വമചി ന്തയദിഹഹൃദിതരസാ । തദ നുവിലൊ ക്യാ
സൌതാനെവദൂതാൻ ശൌരെവ്വന്ദെ വിനതെന
ശിരസാ ॥ ശൊഷിതാംഹൊമയ കദ്ദമരാശിശ്രീപത്മ
നാഭപദാംബുജരജസാ ॥ ഇതിസമു ॥
തീത്ഥമുകതപാശരീരം സപദിസഭഗവ ല്പാഷദാനാം
സ്വരൂപംഗൃഹ്ണൻതൈരെവസാധം വിമലതമമഥാ
രുഹ്യഹൈമംവിമാനംപ്രാപ്പൊവൈകുണ്ഠമാദ്യംസ്വര
മുനിനിവഹൈഭക്തിയുക്തൈ സ്സമെതം യത്രാസൌ
ദെദീപീതിശ്രിതവിബുധതരുഃ പത്മനാഭൊഘനാഭഃ
ശ്രുത്വായ മൊഥനിജ ഭൃത്യമുഖാദ്യ ദന്തം ഭക്തെഷു
വൈമധുരിപൊസ്സനഗ ശൃതെതിസം വായ്യതാൻനി
ജമങ്ഗലംപരിമാസ്തു കാമ സ്സംപ്രാത്ഥ യന്മുഹുര വന്ദ
തപത്മനാഭം ॥
പാപസ്സൊയമജാമിളാഖ്യ ധരണീദെവൊപിമുക്തിം
ഗതൊയന്നാമഗ്രഹണേന സൊഥഭഗവാൻ കാരു
ണ്യലെശെനനഃ ആയുശ്രീ സുഖകാന്തി കീത്തിവിജ
യാൻദദ്യാദജസ്രംമുദാശ്രീഭ്രമിപരിവെഷ്ടിതൊനിരു
പമശ്രീപത്മനാഭൊ ഹരിഃ ॥

സമാപ്തം

കുചെലൊപാഖ്യാനം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ

അവിഘ്നമസ്തു

ഗംഗാധരാദ്യതമസംഗാശയാംബുരുഹഭൃംഗായിതംഭി
തിദ്രവാംഭംഗാവഹംവിധൃതതുംഗാചലം പൃഥുളജംഗാ
ധിരാജശയനം അംഗാനുഷംഗിമൃദുപിംഗാംബരം
പരമനംഗാതിസുന്ദരതനും ശൃംഗാരമുഖ്യരസരംഗാ
യിതംഭജതമംഗാബ്ജനാഭമനിശം ॥ ൧ ॥

ഖട്രാഗം

ആദിതാളം

ഭജഭജമാനസഹരിമനവരതം ഭക്തപരായണമതി
ശുഭചരിതം ॥ ശുകസനകാദിമുനീശ്വരവിനുതംജഗ
ദിസമസ്ത ചരാചരവിതതം ॥ ഭജ ॥ ത്യജധനദാര
സുതാദിഷുരാഗംസ്വപ്നസമെഷ്വപിമമ താരചിതം॥
ഭജ ॥ പങ്കജനാഭമനന്തപുരെശംപന്നഗപരിവൃഢ
മഞ്ചവിലസിതം ॥ ഭജ ॥ ൨ ॥

സാന്ദീപനെരഥമുനെസ്സദനെഹിപൂർവംപ്രാപ്യസ്സു
തിസ്മൃപാരമബ്ജവിലൊചനസ്യസുഹൃസ്സിൽകുചെലഇ
തിഭൂമിസുരെഹി കശ്ചിന്നിസ്പൃഹമതി
ധ്യാനചലയെഷ്ഠ ॥ ൨ ॥

ശൈശൈവെ സഖലുവിചരൻ ഹന്തഭൂമീസുരാ
നാംഷിഷാമതാൻസഹദയിതയായാപ്തയാപൃാഞ്ഞാ
തൈദൃഃകാലന്നിന്ന്യെപരമവിവശൊജീർണ്ണവസ്ത്രാപ്പ

ധനാസരിരാഗം

ബിലഹരി

സന്ദദൎശ്ശഭൂസുര മണിരപിചഹൎമ്മ്യജാലം ॥ ശ്രീസ
രസിജനാഭകരയാദവൌഘഭരിതം കചചനരുചിര
ഹൈമകുംഭലസിതമതിവിശാലം ॥ ൧൭ ॥ സന്ദദൎശ ॥
ഗുല്മത്രയംസസ മതിത്ര്യ തതശ്ച കക്ഷ്യാഃശ്രീ കൃഷ്ണ
പാദയുഗദൎശനകൌ തുകെന വെഗെന ഷോഡ
ശസഹസ്രവധൂഗൃഹാണാംശൈബ്യാഗൃഹം പ്രതി
വിശൻപരമാപമോദം ॥ ൧൮ ॥ ആൎയ്യാ ॥ തത്രതദാനീം
തസ്യാസ്സദനെലീലാവിശെഷരതചിത്തം ശ്രീജഗ
ന്നാഥംശൌരിംഭൂമിസുരഃപ്രാപദതിപ്രീത്യാ ॥ ൧൯

കാംബോജി

ആദിതാളം

പൂൎണ്ണചന്ദ്രാനനമൈക്ഷതാസൌയാദവെശം ।
മണിമംഗലഭൂതവാസംവിശദവിദ്രുമഭാസംലസ
ദമല മൃദുഹാസം നീലകെശം ॥ പൂൎണ്ണ ॥ ദയിതാമന്ദ
സന്ദൊഹംനിഗദന്തമന്ദവെലം ദധതം സ്ഫുരിതമതി
വെലംഫാലദെശം ॥ പൂൎണ്ണ ॥ ജലജനാഭമഭി രാമം
വന്യമാലയാനികാമംരമയന്തംതാമതിവാമംഭൂര മെ
ശം । പൂൎണ്ണചന്ദ്രാനനമൈക്ഷതാസൌ ॥ ൨൦ ॥
ദൃഷ്ട്വാദൂരെകുചെലം സപദിസഭഗവാൻബാല്യമി
ത്രംപ്രമൊദാദുത്ഥായൊപെത്യസം ശ്ലിഷ്യചസരസ

മംഗാഢമശ്രുണിമുഞ്ചൻപൎയ്യങ്കെസന്നിവെശ്യസ്വ
യമഥവിധിവത്സാധുസംപൂജ്യസദ്യൊലിംപൻപാടീര
പംകെനചസുരഭിതമെനാബ്രവീത്സ്വാഗതന്തം ॥ ൨൧ ॥
ആൎയ്യാ । താവൽപൎയ്യംചരതംദെവീശൈബ്യാചതാ
ലവൃന്തെനയന്ത്വമുദിതൊദഗ വാൻമുരഭിദലഭൃംഗ
വിഹകിന്തെന ॥ ൨൨ ॥ ആൎയ്യാ । ദൃഷ്ട്വാത്രി ഭുവനപതി
നാസാദരമഭിപൂജിതം കുചെലന്തം അന്തഃപുരജന
നികരൊവിസ്മയഭരിതൊമിഥൊബ്രവീദെവം ॥ ൨൩ ॥

യമൻകല്യാണി

ആദിതാളം

അമുനാഭ്രമിതെ ദവെനാകാരി കിന്നനുപുണ്യമതിദിന
ശരീരെണ । മാനിതൊയനനുസരൊരുഹനാഭെന
ഭാസുരസൽഗുണാരാമെണ ॥ അമുനാ ॥ ആൎയ്യാ । കഥ
യാമാസതുരെതൌകൃഷ്ണകുചെലൌകഥാഃപുരാതിതാഃ
ഗുരുകുലവസതൌ സ്വൈരംധ്യ തപാചമിഥഃകരൌ
തൌപ്രീത്യാ ॥ ൨൪ ॥

ആനന്ദഭൈരവി

ആദിതാളം

സ്മരസിപുരാഗുരുവസതാവചസാ ഗതമസ്മാഭിഃവന
മതിതരസാ । ഇന്ധനജാലസമാനയനാൎത്ഥംനിശി
തിമിരെണതദാവിതതായാം സൊഢംവൎഷംജാതമകാ
ലെഭ്രാന്തംവിധൃതകരൈരയിസഹസാ ॥ സ്മരസി ॥
ഉഷസിസമെത്യസദെശികതിലകൊദൃഷ്ട്വാസ്മാനി

ഹവലിതാനപിപിന്നെമൊദപരിതൊനുഗ്രഹമകരൊ
ദതികരുണാൎദ്രതരെണഹിമനസാ ॥ സ്മരസി ॥ ഏവം
സരസിജനാഭൊഭഗവാന മിഹകുചെലം ശംസ
ൻസരസംസപുനരഭാണീദെതാം വാണീന്ദ്രിജമനു
ജിതമിഹിരൊനിജമഹസാ ॥ സ്മരസി ॥ ൨൫ ॥
മഹ്യംകിമാനീതമുപായനമത്ഭയാതദ്ദീയതാം മെയദി
ഹാപ്ത്വംജനൈഃഭക്തൈരപി സ്തൊകമഹൊ മഹ
ത്ഭവെദിത്ഥംസപൃഷ്ടൊ പിദദൌനലജ്ജയാ ॥ ൨൬ ॥
ആൎയ്യാ । വിജ്ഞായാഗമഹെതുംതസ്യചികീൎഷുശ്ചതം
ജിതധനെശം സകൃദിഹമുഷ്ടിന്തസ്മാൽ ഗൃഹ്ണൻബെ
ലതൊബുഭൊജപൃഥുകാനാം ॥ ൨൭ ॥
ആൎയ്യാ । ആരഭമാണെഭൊക്തും പുനരപിമുഷ്ടിംദി
തീയമപിദെവെപ്രാ പൂൎതരസാലക്ഷ്മീസ്ഥലമിതി
പാണിംപ്രഭൊസ്യമാജഗ്രഹെ ॥ ൨൮ ॥
ദ്വിജൊനിശാന്താം ഹരിമന്ദിരെനയൻയഥാസുഖം
ഭൊജനപാനനിവൃതഃ ദിനെദധിതീയെപ്രയയൌധ
നംവിനാനിജാലയം പ്രീളിതമാനസസ്സതഃ ॥ ൨൯ ॥
ആൎയ്യാ । നിജസദനംപ്രതിഗച്ഛൻഭൂസുരമൌലിസ്സ
തൊ ഹരിനികെതാൽ മദ്ധ്യെമാൎഗ്ഗം ചിന്താമെതാമ
ഗമ ദിലജ്ജിതഃകാമം ॥ ൩൦ ॥

ആഹരിരാഗം

ആദിതാളം

ജലധിസുതാ രമണെ നഹിസൊ ഹംസരസമാ

ലിംഗിതൊനിസ്സന്ദെഹം । പശ്യംകെനിജ ദയിതാസ
ഹിതെസമുപാ കലിതൊനവ സുമല സിതെ ॥ ജല
ധി ॥ ബാലവ്യജനവിരാജിത കരയാപരി ചരിതൊ
നിജസുദൃശാവരയാ ॥ ജലധി ॥ അധന്നൊ വാപ്യഹി
വിത്തമസീമംസ്മരതിനമാമിതി നദദൌകാമം ॥ ജല
ധി ॥ യദിഖലുയാച്ഞാരചിതാഹി മയാദാസ്യതിഭഗ
വാൻസകലം ദയയാ ॥ ജലധി ॥ സരസിജനാഭഹ
രെബഹുതാന്താംകിന്നുവദാമിഗതൊമമകാന്താം ॥ ജ
ലധി ॥ ൩൧ ॥
ഇത്ഥംവിചിന്ത്യധരണീസുര മൌലിരെഷശ്രീകൃഷ്ണ
ദിവ്യവചനാമൃതപാനതൃപ്തഃ സംപ്രാപ്യവാൻസ്വഭ
വനാന്തികമംബുജാക്ഷ പാദാരവിന്ദയുഗളംകലയ
ൻഹൃദന്തഃ ॥ ൩൨ ॥
ദൃഷ്ട്വാതദാഥമണി ഗൊപുരസൌധ സഞ്ചയാട്ടാല
കാദിസുപരിഷ്കൃതമെഷഗെഹംകസ്യെദമത്രഭവനം
കിമിദംഹിയദ്വാമാൎഗ്ഗഭ്രമൊയമിതി സൊയമവാപശ
ങ്കാം ॥ ൩൩ ॥
ആൎയ്യാ । വിസ്മയഹൎഷനിമഗ്നം സ്മിതപാക്ഷ്ണമെ
ഷചിത്രവത്തത്ര പരിതൊനിരീക്ഷമാണംപലിതം
വാനെവമാശ്രുനന്ദിതെ ॥ ൩൪ ॥

യമൻകല്യാൺരാഗം

ബിലന്ദി

അഹഹനൈവജാനെ । കാഞ്ചനനവ രത്നലസിത
ഗൊപുരമിഹകിമ്മദിയമഹൊദയാരാമരാമരാമ ॥ അ

ഹഹ ॥ പ്രചുരഗന്ധദിവ്യധൂപസുരഭികുസുമപരിമളി
തംലസതിഭ്രശ ധാമധാമധാമ ॥ അഹഹ ॥ ശ്രീസര
സിജനാഭ ചരണയുഗളവിനതലോകനികരകലിത
സൎവ്വകാമകാമകാമ ॥ അഹഹ ॥ ൩൬ ॥

ഭൈരവി

ആദിതാളം

സാധുതരാന്നിജഭാമിനീംസപദിദദശ്ശവിമോഹിനീം ।
പാദ്യൎഗ്ഘിതവരവനിതാനികരൈഃ പരിചരിതൊതിവി
ലാസിനീം ॥ സാധു ॥ രമണനിരീക്ഷണസംഭ്രമഗള
ദുരുബാഷ്പരുദ്ധമൃദുഹാസിനീം ॥ സാധു ॥ സകലാ
ഭരണവിഭൂഷിതദെഹാംദിവ്യതരാംബരശാലിനീം ॥
സാധു ॥ മനസാനിജപദനമനംസഹസാ രചയ
ന്തംഗജഗാമിനീം ॥ സാധു ॥ പംകജനാഭകൃപാമൃത
വൎഷ്ഷ ദമരവധൂമിവഭാസിനീം ॥ സാധുതരാന്നിജഭാമി
നീം ॥ ൩൭ ॥
ഗത്വാസ്വപ്രിയസദനാന്തരയമഹിഷ്യാസാകന്ത
യാവരവിഭൂഷണെഭൂഷിതാംഗ്യാ ദൃഷ്ട്വാസസമ്പദമ
സിമതരാംപ്രസന്നൊ ഭൂമിസുരഃ പരമതക്ഷയദെവ
മന്തഃ ॥ ൩൮ ॥

ബിഭാസ്‌രാഗം

ആദിതാളം

മാധവാലൊകനന്ദനംമാമകൊദയനിദാനംഅന്ത്യ

ഥാകഥമവാപ്താസമ്പദെവമമിതാ ॥ അപിവരമയാ
ചിതൊഹരിമൊദസുപരിതൊദിശതിചാൎത്ഥിതതയെ
ജലദവദവിതാ ॥
മാധവാ ॥ സ്വജനൊപദാൎത്ഥിതാ മപിമാനയതിമഹി
താംമദുപായനവദഹൊമദനജനയിതാ ॥ മാധവാ ॥
നവതൊയധരാദെദവത്ത സാരസനാദെ മമസദാമ
തിരഹൊപ്രെമദാ രദരിതാ ॥ മാധവാലൊകനന്ദന
മാമകൊദയനിദാനം ॥ ൩൯ ॥
എവംവിനിശ്ചിത്യസഭൂസുരെന്ദ്രഃപശ്യന്മുദൊത്ഥംധ
നിനാന്നിപാതംപ്രവൃദ്ധഭക്തിഃ സ്ഥിരമസ്വനാദെബു
ഭൊജകാമാനതിസംഗഹീനഃ ॥ ൪൦ ॥
യൊസൌദീനം കുചെലം ദ്വിജവരമതനൊ ത്സൎവ്വ
സംപത്സമൃദ്ധംഗൃഹ്ണൻതസ്മാച്ചമുഷ്ടിം ബതപൃഥുകമ
യീംപ്രീളിതാ തെസൗ ഹൃദെനതംവൈ കാരുണ്യസി
ന്ധുംഭജതളവിജനാ സ്സൎവ്വലൊകൈകനാഥം സച്ചി
ത്സാന്ദ്രസ്വരൂപംനവജലദനിഭം ശ്രെയസെപത്മ
നാഭം ॥ ൪൧ ॥ ഇതികുചെലൊപാഖ്യാനം ॥ സമാപ്തം ॥

മണിപ്രവാളംപദങ്ങൾ

കാമൊദരി

ചെംപട

പഞ്ചബാണൻ തന്നുടയവഞ്ചനയെ സഹിയാ ഞ്ഞുനെഞ്ചകം വലഞ്ഞിടുന്നു മാമകമഹൊ ॥ മുഞ്ചമു ഞ്ചമാനംമയിമഞ്ചമതിൽവന്നിരുന്നുപു ഞ്ചിരിചന്ദ്രി കകൊണ്ടുസിഞ്ചമെമാനസംകാന്ത ॥ പഞ്ച ॥ നാണ വുംവെടിഞ്ഞുനീമൽപ്രാണനാഥവിരവൊടു കാണി നെരം കളയാതെ ക്ഷീണയാമെന്നെ പാണിയൊ ടുപാണിചെർത്തു പ്രാണരക്ഷചെയ്തു സൂനബാണ ഖെലാരതിയെറ്റിത്തു പ്രീണനം ചെയ്കനീമെല്ലെ ॥ പഞ്ച ॥ ഇന്ദുതന്റെ കിരണവും മന്ദമാരുതനും നല്ലചന്ദനഘനപങ്കവും കുന്ദസുമവും നന്ദനീയങ്ങ ളെഗണവന്ദനീയതമബഹുമന്ദഭാഗ്യയാകുമെന്നെ സുന്ദരാംഗവലയ്ക്കുന്നു ॥ പഞ്ച ॥ ഫാലദെശമി ളകണ്ടുബാലചന്ദ്രൻ ശ്രീതുപൂണ്ടു കാലകാലനാകും നീലകണ്ഠമൌലിയിൽലൊലതരമാകും നിജശീലവും ഗൊപനം ചെയ്തുഭ്രൂലലാമബെതസാഷ്കാലവും മരു വീടുന്നു ॥ പഞ്ച ॥ ചാപവുമെടുത്തുമാരഭ്രൂപരിഹവ ന്നടുത്തു കൊപമൊ ടെചൊരിഞ്ഞശ്രൂം താപമെറെ ന്നുഭൂപജിതമാരനിൻസല്ലാപധാടിക്കൊ ണ്ടുകണ്ണു ക്ലപപൂർത്തി ചെയ്ക ജാതരൂപ ചെലപാത നാഥ ॥ പഞ്ച ॥

സൌരാഷ്ട്രം

ചെമ്പട

സുമുഖി സുഖമൊടെചെയ്യൊരു സുരത ലീലകൾ മ
റന്നിടാ യ്കനീ ॥ സുമുഖി ॥ സുമസായക ബാണാ
ർദ്ദിതമായൊരു മമമാനസ മധുനാ തളരുന്നിഹ ॥ സു
മുഖി ॥ സന്തത വിലസിത സൌധവരത്തിൽ ചന്ത
മിയന്നൊരു മഞ്ചതലത്തിൽചിന്തുവെടിഞ്ഞു മമമ
നരസത്തിൽ ഹന്തമുദാ മരുവുംസമയത്തിൽ കിഞ്ച
നപുന രെന്നൊടയിതവവ ഞ്ചന യതതെന്നൊരൊ
വിധമഞ്ചിത രതിനിന്നൊ ടരുളിനകൊഞ്ചലിഹമ
റന്നൊ മന്ദമന്ദഹംസ ഗാമിനി കരുവിന്ദലസിതകെ
ണിട്ടന്നുഞാൻബത മഞ്ജുളഭാഷിനിമാർമണിമൌ
ലെമഹിതമെന്നൊമൊഹ നഗുണജാലെ കഞ്ജശരൊ
ത്സവമാട്ടകബാലെ കനിവൊട്ടുസവിധെ വരികസു
ശീലെ ॥ സുമുഖി ॥ നിദ്രവെടിഞ്ഞനിശം മരുവു
ന്നു ഭദ്രതനൊധൃതിയുംകുറയുന്നു രുദ്രശിരൊമണിയ
ന്നുയരുന്നു വിദ്രുതമിഹചെന്നീ ചൊരിയുന്നു ചി
ത്തജനന്നയുന്നുപ്രതിദിനമത്തലുമിയലുന്നു മാമക
ഹൃത്തടമതിൽവന്നു ചെക്കനിമുത്തനിമുല യിന്നുമ
ധുമധുലൊദനീയനിരുപമഹൃദ്യരൂപഗാത്രിമത്തകാ
ശിനികാമിതമിതുസാധ്യകളിയല്ലെ കാമിനിമയ്യന്നു
രാഗവുമില്ലെകാമനുസംപ്രീതികരുണയുമില്ലെ കാതര
മിഴിമധുവചനംചൊല്ലെ ॥ സുമുഖി ॥ മാരപുരൊത്തമ
ഹാടകകുംഭമൊസാരസുധാപരിപൂരിതകുംഭമൊ ഭൂരി
രസാകരസംപുടയുഗളമൊനീരജനാഭസുതാതുതശി

ല്പമൊഹെമശിഖരിവരമൊശിവശിവഭിമവിരഹഹര
മൊകാഞ്ചനതാമരസമുകുളമൊരുചിഭര ധാമകുചയു
ഗളമൊരാമണിയകാധിവാസമാകിന താവകീനദെ
ഹകാന്തികണ്ടിഹ മൊദവുമധികം ബതവളരുന്നു
മൊഹമഹാബ്ധിയതിൽമുഴകുന്നുമാകുരഭാമിനിമാനമ
തിന്നുമാറിനിരാത്രിയിതുംകഴിയുന്നു ॥ സുമുഖി ॥ ൨ ॥

നീലാംബരി

ത്ധംപ

ഹന്തജീവനായകൻമറന്നൊ ॥ ചിന്തയിലനുദിനം
മഗ്നയായൊരെന്നെ ॥ ഹന്ത ॥ ശിശിരകര കിരണമ
ളുകൊണ്ടും സൂനവിശിഖപരിതാപമിഹപൂണ്ടും ശശി
മുഖിവളൎന്ന പരവശത സഹിയാഞ്ഞാൻ ॥ ഹന്ത ॥ മ
ധുപപികഗീതമതുമിന്നുകെട്ടു മനസിബഹുഖെദമി
യലുന്നുവിധുരതമദിയപതിയൊടു കഥയനീതാൻ ॥
ഹന്ത ॥ കമലസമമായമുഖരുചിയുംപാരംകരുണാ
ചൊരിയുന്നമധുമൊഴിയും കമിതാവുതന്നുടയ ഗുണ
കഥനമെളുതൊ ॥ ഹന്ത ॥ കുസുമമയതല്പമതിൽ
വന്നുകാന്തൻ അസമശരലീലകൾതുടൎന്നു ന സുഖ
മംബുജനാഭൻമരുവുന്നതെന്നു ॥ ഹന്ത ॥ ൩ ॥

സുരുട്ടി

ചെമ്പട

മനസിമദനതാപംമാനിനിമമബതവളരുന്നു ॥ ക
നകകലശകുചഭരനതഗാത്രി കമലനാഭനിഹ സാ
ക്ഷിമധുരവാണി ॥ മനസി ॥ പഞ്ചബാണനപുളിന്ദ

സായകപട്ടതരപതനാമെബഹുസഞ്ചകിതമിഹമാ
നസമ്മൃഗമയിസരസശ്ശുനമനൊജ്ഞെകിഞ്ചപുനര
ഗതിയായിയൌവനകെളിവിപിനമാംനിൻകുളു മെ
നിയിൽസഞ്ചിതമൊദമുഴന്നചിരംകചനഞ്ചയാന്ധ
കാരെവലയുന്നിതു ॥ മനസി ॥ തുംഗപീനകുച ങ്ങാ
ളായൊരുതുഹിനശിഖരിതന്റെവരശൃംഗതടമരിൽ
നിന്നിഹപിന്നതശിഥിലിതപദമായൊരും ഗജര
സംപരിപൂരിതമായിട്ടമാനനശശിരുചികണ്ടുവ സി
ക്കയൊടും ഗികലരും നാഭികൂപമതിൽതവപരി ചി
നൊടെമുഴകിപ്പൊങ്ങി വരാമ്ലയൊ ॥ മനസി ॥
മന്ദമന്ദമമന്ദസൌരഭമാരുതനാണയുന്ന അരവിന്ദ
ബാന്ധവനപിജലനിധിയതിൽവിധുമുഖി മറയു
ന്നുകന്ദമുകുളസമദന്തിവിലാസനികൊ *പമകാര
ന്നമാശുകളുകമയി മന്ദഹസിതമധുചന്ദ്രികകൊ ണ്ടു
പിമമഹൃദയകരണംപ്രശമയവിരവൊടു ॥ മനസി ॥ ൪ ॥

ശംകരാഭരണം

അടന്ത

സഖിഹെനീഗമിക്കുവെഗം സരസനൊടു സകലം
മെകഥയശൊകം ॥ നിഖിലഭുവനനാഥൻനീരജനാ
ഭനിന്നുസുഖ യതികാമിഹസുകൃതിമൊം ഭുവി ॥ സ
ഖി ॥ ചാരുതരാം ഗിഞാൻ ചാതകിയതുപൊലെനീ
രിതാർശരസമനെന്നവനെനൊടു ചെരുമെന്ന
തൊഴിചെതസിചിന്തിച്ചുപാരമുഴലുന്നു പാവ്ണെന്ദു
സുമുഖി ॥ സഖി ॥ നിശിതതരമദനവിശിഖരചിതപ
രവശതയാനിരവധിഖിന്നധിയാ മൈശിശി

മകരകിരണ മശനിസദൃശമഹൊനിശമയ ശ്രുച
മയികൃശതനുലരികെനീ ॥ സഖി ॥ അലമതിവച
സാചപലതരഹരിണാക്ഷി പലദിനമുണ്ടെയ്യാവ
ലയുന്നതറിയെഞാൻകലയസികി മുമൌനമലഘു
തരവിരഹജലനിധിയതിൽ വീണാകലിതെന്ദ്രിയ
യാംമയി ॥ സഖി ॥ ൭ ॥

കല്യാണി

മുറിഅടന്ത

കിന്നുചെയ്യു ഞാനിന്നഹൊ കീരവാണി സഖി ॥
ബന്ധുരാംഗനായിട്ടും ശ്രീപത്മനാഭൻവന്നില്ലല്ലൊ ॥
കിന്നു ॥ സുരഭികളാം കുസുമങ്ങൾ സൂചികലമതെ
പൊലെനിരുപമതാപംവളൎത്തുന്നമെ വിധുവദനെ
ശുഭരദനെഗുണസദനെമൃഗനയനെകെൾ ॥ കിന്നു ॥
നിദ്രയെക്കൈവെടിഞ്ഞുഞാൻ നീരജാക്ഷിമരുവുന്നു
ഭദ്രഗുണെകൃപയില്ലതെല്ലും സുമശരനുംഹിമകരനും
മമവരനും ഗതിപരനുണ്ടൊ ॥ കിന്നു ॥ സന്തതംകാ
ന്തനെന്നെ നിനച്ചിന്തിച്ചു മരുവുമെന്റെ സന്താപം
ചെന്നുരചെയ്ക വെഗാൽസുന്ദരി തൈമടിയരുതെശ്രു
ഭചരിതെവൈടയരുതെമാം ॥ കിന്നു ॥ ൩ ॥

ആഹരി

അടന്ത

മനസിജസുഹമയ്യൊ മദനകദനമെന്തു മദിരാക്ഷി
ഞാൻചെയ്യാവൂ ॥ പനിമതിമുഖിബാലെ പതമനാഭ

നിന്നെന്നിൽ കനിവില്ലാഞ്ഞയാൾ കാമൻ കണകൾ
പാരമെയ്യുന്നു ॥ മനസി ॥ ലൊകവാസികൾക്കെല്ലാം
ലൊഭനീയനാമിന്ദു ശൊകമെനിക്കമാത്രം സുമുഖി ത
ന്നതെന്നുംഎകാന്തത്തിലെന്നൊടു സാകംചെയ്യുമീല
കളാകവെമമകാന്തനാശ്രുബെതമറന്നൊ ॥ മനസി ॥
ഇന്നുവരുമെൻകാന്ത നെന്നനുദിനവും ഞാൻ ധ
ന്യെ ഹൃദി നിനച്ചു താന്തയായി മരുവുന്നു അന്നപാനാ
ദിയിലുമന്നനടയാളെ മെ നന്നാസ്ഥിമുഖതയുംനാസ്തിര
തനമെവന്നു ॥ മനസി ॥ ബാണത്രയത്താൽതന്നെ പാ
തിടങ്ങൾമൂന്നുമെ ക്ഷീണമാക്കിച്ചെയ്യുന്ന ത്രിപഞ്ച
വിശിഖനു നീണ്ടാളായിവലയുന്നമ്മെ നിരവധിശ്രുചം
നൾകാൻ എന്നമിഴിവൈഷമ്യമെന്നുപറക തൊഴി ॥
മനസി ॥ ൫ ॥

എരിക്കിലകാമൊദരി

ഝംപ

ചെന്താർസായകശ്രുപാശ്രണമാമകവചനം ॥ രന്തുമ
ഹൊസമയൊയം രമണാപതമന്നാഭ ॥ ചെന്താർ ॥ ചി
ത്തജൻതൻശരമെറ്റുചെതസി നിതാന്തം അത്തലി
ന്നുവരുന്നുഹന്തജീവിതെശ ഏത്തടത്തിൽ പുണർന്നു
മസാഹൃദയതാപമതും തീർത്തു പൃഥൻ തെറിയലും
വചസാംബുജമുഖപരിതൊഷയ ॥ ചെന്താർ ॥
സാപരശയത്തിലും തവചാതമുഖതചികണ്ടു താപ
മുള്ളിൽ വരുന്നയ്യൊതാന്തയായിപാരംശ്രുപധെയജി
തജാത ശ്രുപഗുണനെഗനെസാന്ദ്ര കൊപമയി കളകമ
യികന്ദമുകളരമന ॥ ചെന്താർ ॥ കാനി നെരമതു

പൊലും കാന്തനിന്നൊടു പിരിടത്തുവാനീടുന്നതിഹ
മമവക്ഷസമമത്രെ വീണെൻനിൻ കാലിണയിലഹം
വെഗെന നീവന്നരികിൽ ശൊണമാകുമധരംനൾ
കിശൊഭനാംഗരമയമാം ॥ ചെന്താർ ॥ ൪ ॥

ഉശാനി

അടന്ത

അയിസഖിതാപമയ്യൊ സഹിയാഞ്ഞൊൻ ॥ പ്രിയ
മിഹകുപിതമ്മെ പ്രിയനയബെത നീതാൻ ॥ അയി ॥
ശീതഭാനുവെന്നു ശിവശിവശശധരൻ കാതരാക്ഷി
ബാലികെ കലിതനായെന്നാൽ ആതപമ തുപൊ
ലെഹന്തതാപവുമെകീവിതമൊദയായതും വിധുമുഖി
പണ്ടു ചൊല്ലാൻ ॥ അയി ॥ പാരിടത്തിൽ ലൊക്കവെ
ബാണമതുകൊണ്ടല്ലൊ വീരന്മാരെയ്യുന്നു വില്ലു
താംഗി നെരെ താതൊരു ഗുണനിലയനെൻ കാ
വന്മാം ചാതുഗുണതാതന്നെചതിചെയ്യുന്നിതൊ
ധീമാൻ ॥ അയി ॥ ശംകവെടിഞ്ഞുള്ളിൽ ചാടുതരവ
ചസാസംകടംപ്രിയനൊടു സകലമെചൊല്ലേണം
കലൊതകരുണ്ണ എംകിലൊ വിരവൊടു പംകജനാ
ഭാന്തികെഭാമിനിപൊകനീതാൻ ॥ അയിസഖി ॥ ൫ ॥

കെദാരം

ചെംപട

രമ്യനായൊരുപുരുഷൻ രമണിനിദ്രയിൽവന്നു ॥ മ
ന്മനാവംഹരിച്ചതുചെമ്മെപറവതെങ്ങൊ ॥ രമ്യ ॥ ത

ത്തണിമണിമയമഞ്ചതടമതിലിതത്തിമാം കരകമല
ത്താൽ കുചകലശത്തലൊടി ഉരസിചെത്തു പുണ
ന്നെന്നെളുൾത്താപ മഖിലംതീത്തുമരുണമാ കമധ
രമ്മെത്തപ്പൊഴുതവൻനുകന്നും ॥ രമ്യ ॥ രസമയജല
ധിയതിൽ രജനീകരസമമുഖിസസുഖം മുഴകിബൊ
ലെചടുലമൃഗാക്ഷിഅസമതരമായിട്ടന്നൊരാനന്ദവ
ശത്താലവൻപ്രസഭംനീവിയഴിക്കുംപൊൾ പ്രബു
ദ്ധയായിഞാനയ്യൊ ॥ രമ്യ ॥ കാമനുമനംഗനെല്ലൊ
കമനിഹരൻത്രിണെത്രൻ സാമജഗാമിനി ശക്രൻ
സഹസ്രാക്ഷനെല്ലൊസൊമനും കളങ്കിയല്ലൊ സു
രുചിരകൊകിലവാണിതാ മരസനയ നന്മെധ വ
നജ്ഞനാഭനത്രെ ॥ രമ്യനായൊരു ॥ ൪൦ ॥

കാമൊദരി

അടന്ത

സുമശരനയിമയിചൊരിയുന്ന ശരനിരസുമുഖിഞാ
നെന്തുചെയ്യൂ ॥ ശാരദപ്പൂർണ്ണഹിമകരവദനനാമെൻക
ണവനിഹമാമിവണ്ണം ചതി ചെയ്യുമന്നൊരത്തവളു
ല്ലെ ॥ സുമ ॥ അല്ലിത്താർവിശിഖൻതൻവില്ലിനെവെ
ല്ലുന്നചില്ലിയുഗളത്താലെ നെതല്ലി തരുത്ത ഥത
ണ്ടാർശരക്കടലിൽ കല്യെമഗ്നയായി തീർത്തവൻമ
ല്ലാക്ഷിമാർണിമൌലി രത്നമെ ചെയ്യുസല്ലാപാദിക
ളിന്നു സ്വപ്നപ്രായമായയ്യൊ ॥ സുമ ॥ കല്ലക്കൊംക
ത്തടമതിൽ കതുകമൊടു പുണന്നു കുസുമമൃദു ശയ
നെമാംചീലതുടന്നു മളിവെണ്ണി യമൃതത്തിനെ ല്ലലെ

കമരുണമാമധരം നൾകിവരൻ കളകണ്ഠി പികക
നാദമിളിത മധുമാസത്തില്ല ഉവായൊരുകെളിക
ളൊത്തൊത്തുവലയുന്നെൻ ॥ സുമ ॥ നാഗഭൊഗശയ
നനായിട്ടും ശ്രീപത്മനാഭൻ കനിവൊടു മൊഹസാ
ഗരമതിൽ നിന്നുസംപ്രതിമാം മൊദസാഗര ത്തി
ലാക്കിടുവാൻവാഗീശാദിവിബുധ വന്ദിതപദ നൊ
ടുവെഗെന ചെന്നുനീ വിധുമുഖി സഖിചൊല്ലെ ॥
സുമ ॥ ൪൧ ॥

നീലാംബരി

രൂപകം

കാന്തനൊടുചെന്നുമെല്ലെ കിളിമൊഴിശുചമിഹവ
ദ ॥ കാതരാക്ഷിതാന്തയായിമരുവുന്നെൻ തരുണിമ
ണിഹാരമണിയഗുണവസതിചലമിഴി ॥ കാന്ത ॥
ഇന്ദുമുഖൻവന്നമമഹൃദി നിരുപമ ശുചമിതാ
നൾകീടുന്നു മന്ദമാരുതനുമമ്മെ മനതാരിലഹൊ ബ
ഹുഖെദവുമിഹ വിതരതിബത ॥ കാന്ത ॥ ചൂതസാ
യകനും ഹൃദിശിവശിവ കരുണയുമിഹ ശൊഭനാം
ഗിവരുമെന്നു പ്രീതിപൂണ്ടിബൊലെ പ്രിയമാന
സവുമ്മയി മൊദസഹിതമയി വിരചയ ॥ കാന്ത ॥
പലദിവസമൊ ന്നിഹഞാൻ പരിദിനതശശധരമു
ഖിവലയുന്നതു മൊക്കനീ വലഭിമാദിസുരനതനാം
വസുദെവസുതൻ വരുമെന്നിഹ മമധാവനയിസ
ഖി ॥ കാന്തനൊടു ॥ ൪൨ ॥

സുരുട്ടി

മുറിഅടന്ത

അലർശരപരിതാപം ചൊൽവതി ന്നുളിവെന്നിപ
ന്നിബാലെ ॥ ജലജബന്ധുവുമിഹജലധിയിലണ
യുന്നു മലയമാരുതമെററുമമമന മരിതരാംബതവിവ
ശമായി സഖി ॥ അലർ ॥ പരുതന്നുഹൃദി മോഹമെ
ന്നൊമലെതളരുന്നുമമദെഹം കളമൊഴികുസുമവാടി
കയതിലുളവാ യൊരളികുലാരവ മതിഹകെൾപ്പുതുമ
ധികമാധി നിദാ നമയി സഖി ॥ അലർ ॥ ശശിയും
ചെംകനലായിസംപ്രതിസൂനശരനുമ്മെരിപുവായി
ശശധരന്നെർമുഖി സരസനൊട്ടു നിമെല്ലെഭൃശതരാ
ത്തയതാംമമാഖിലശുചമയെ കഥയാശുസുദതിനീ ॥
അലർ ॥ ജലദസദൃശശൊഭനെൻ കാന്തൻശ്രീജല
ജാക്ഷനജ്ഞനാഭൻ കലയതി കിമുകൊപം കരുണ
വെടിഞ്ഞു ളിലലമലംബത താമസെന കിമിഹജ
വുന്മമസാധയെപ്സിതം ॥ അലർ ॥ ൩൨ ॥

സൌരാഷ്ട്രം

അടന്ത

സുദതിചൊൽകനീതാപമ്മെരമടന്നനൊട്ടു ॥ മദന
വിശിഖമെററുമാനസംമമഹാതളന്നധികം ബത
സുരുചിരപരഭൃതകളമൊഴി ॥ സുദതി ॥ കരുണകുറവാ
നെന്നുബാലെധവനുകാരണമയിചാരുശീലെ വിര
ഹവാരിധിയതിൽവിധുമുഖിവലയുന്നെൻ സാരമാ
മധരാമൃതംമമതന്നവനെന്നിഹസുന്ദരിസുഖയതി ॥
സുദതി ॥ കുമുദബന്ധുവുംതിശകരനൊഹന്തഞാന
മെറുംപതിദയാകരനൊമമതയുണ്ടെന്നാകിൽ മാരതു
ല്യരൂപനുമാമകാധിഭരമൊഴിപ്പതിന്നെന്തിഹതാമസ
മിന്നയി ॥ സുദതി ॥ ക്ഷണകാലമതുംയുഗപ്രായം
മമതു സരസിജാക്ഷി ശൊകമമെയംകണവനായി
ട്ടുംശ്രീ കഞ്ജനാഭനൊടാശുനാണിയാതെ നീചെന്നു
ചൊല്ലുകമൊഹനഹംസസുഗാമിനി ॥ സുദതി ॥ ൩൩ ॥

അഠാണാ

ചെംപട

കാന്തതവപിഴഞ്ഞൊന്നെന്നുചെയ്യുൻ ॥ ശാന്തഗുണ
സെവിതസാരസനാഭ ॥ കാന്ത ॥ തിംകളുമയൻവ
ന്നുചെംകനൽചൊരിഞ്ഞീടുന്നുപംകജാക്ഷ കഥമി
ന്നുസംകടംസഹിക്കുന്നു ॥ കാന്ത ॥ സ്മരനുബാണം
ശതമൊകരുണതവവരുമൊചിരമെവമുഴലുമൊവൈ
രമിതു ചിതമൊ ॥ കാന്ത ॥ മധുരതരവ ചസാ വി
ധുരതതിത്തുരസാ ദധരംനൽകി യുരസാസാധുചെ
ക്കരസാ ॥ കാന്ത ॥ ൩൪ ॥

നീലാംബരി

അടന്ത

കാമിനീഹഞാനെന്നുചെയ്യു ॥ താമസം സാരസനാഭ
ൻതരുണിവരുവതിനെന്തഹൊബാലെവരചാരുശീ
ലെ ॥ കാമിനീഹ ॥ മട്ടമലർശരനിതാവന്നു മയിപട്ട
തരശരങ്ങളെയ്യുന്നുമടിയാതെവരന്നെന്നുവന്നുമമമ

ന്മഥകദനം തീക്കുന്നുവെടിവതിന്നിഹകിന്നു സംഗതി
രധടിതിരമണനകാരണം സുമുഖിമൃദുഭാഷിണിസ
ഖി ॥ കാമിനീഹ ॥ കിസലയവിരചിത തല്പംഹന്തകി
ളിമൊഴിമമാനലകല്പം അസമശരതാപമനല്പംമമഹ
ലഹലദിനമൊരുകല്പം സസുഖമെന്നൊടു മന്നമാടി
നസരസലീലകൾ കാന്തൻമറന്നൊ മമമൊഹമൊ
ന്നൊ ॥ കാമിനീഹ ॥ തരളമിഴി നീചെന്നുമെല്ലെപ്രാ
ണദയിതനൊടിഹശൊകംചൊല്ലെ കരുണാതവതെ
ല്ലൊരു മില്ലെനീകമനീമൽപ്രിയസഖിയല്ലെ സ്മരസ
മാകൃതിയായകണവനു ചതികൾചെയ്യതുമുചിതമൊ
ലലനെകരുവിന്ദരദനെ ॥ കാമിനീഹ ॥ ൧൩ ॥

ആനന്ദഭൈരവി

ചെമ്പട

പൂന്തേൻനെർമൊഴിസഖിഞാൻ വിരഹംപൂണ്ടുവല
ഞ്ഞീടുന്നെൻ ॥ കാമിനികാന്ത ഗുണനാകുമെൻകാ
ന്തൻശ്രീപത്മനാഭൻ സ്വാന്തെമൊദംകലൎന്നുസപ
ദിവരുന്നതെന്നു ॥ പൂന്തേൻ ॥ ബാലെചാരുശീലെമ
മചാലെവന്നെന്നിഹ രാത്രികാലെമൊദത്താലെന്നു
ടെഫാലെനൽകസ്തൂരികാലെപനംചെയ്യും ॥ പൂന്തേ
ൻ ॥ പാടിമെല്ലെ പ്പാടീനല്പപാടീരമണിഞ്ഞുമല്പമാ
ലചൂടിരസധാടിയൊടുപീടിപകൎന്നുകൊണ്ടാടീരമിപ്പ
തെന്നു ॥ പൂന്തേൻ ॥ വന്നുമിവിനീന്നുഭൃശമിന്നുപ
നരിന്ദുവുമങ്ങുയരുന്നവെഗംചെന്നുശൊകംചൊന്നു
സാകംതെനപൊന്നുമാംമൊദയ ॥ പൂന്തേൻ ॥ ൧൪ ॥

ധന്യാസി

അടന്ത

കുളുർമതിവദനെകിന്നുചെയ്യുഞാൻ കുരുവിന്ദരദനെ
കളകണ്ഠിവെഗാദാഗമിപ്പെൻ നിന്നരികെന്നുകളി
യൊസാരസനാഭൻകഥിച്ചതുംതരുണി ॥ കുളുർ ॥ ക
ണവനെന്നെ വെടിഞ്ഞൊമു ന്നമിതന്നകരുണയി
ന്നുകുറഞ്ഞൊ മണമാൎന്നവില സൂനമന്ദമാരുതമെ
റുമണിമതിബിംബം കണ്ടു മല്ലലിയലുന്ന യ്യൊ ॥
കുളുർ ॥ അരുണാധരമെന്നുരമണൻവന്നുഹന്തമമ
തരുന്നുകരുതിയൊര ഭിലാഷംകനിവൊടെതരും നാ
ഥൻതരസാമറന്നിതെന്നുതാ ഞ്ഞൊഴിഭാമിനി ॥
കുളുർ ॥ പ്രമദാജനത്തൊടൊപ്പഞ്ചനവെണ്ടുപരമ
തിനിഹപാടൊകമലനെത്രനാകുമെൻകമിതാവിനെ
വൈകാതെമമസവിധ മാനയമത്ത കൊകിലവാ
ണി ॥ കുളുർ ॥ ൧൫

എരിക്കിലക്കാമൊദരി

ഝമ്പ

ഹെമഭാസുരാംഗനാകമെംകണവനായിസ്ഖിരംമ
ദനകദനമചലമെന്നുതീൎത്തീടുന്നു ॥ തുഹിനാംശുകൃത
മാകുമുത്തുംഗതാപമഖിലംഇഹമരുപകണ്ടൊവന്നെ
ന്നുതീൎത്തീടുന്നു ബഹളമലയജപങ്കംബന്ധുരകുച
തതിൽചെൎത്തുംരംഹപൊ ലെപൂണാരെന്നഴലെന്നു
തീൎത്തീടുന്നു ॥ കളകളമാംപികനാദകങ്ങനജമാകും
വെദകിളുമരിമാൻ നയനെവരനെ നുതീൎത്തീടുന്നു

കളിയും പൂണ്ടധരം നൽകി ഫലനമാമ്മാമക ശൊകം ഉ
ളതളിർശയനെ വസിച്ചെന്നശീൎത്തിടുന്നു ॥ അതിനി
ലഫലനാഭനാകുമംഭൊജനാഭൻ കാന്തൻ ഇതുപൊഴു
തുവരുതും ശ്രൂചമെന്നതീൎത്തിടുന്നു ചതിയെന്നിയെ
മമഖെത സംകടമിതഖിലവും ഹിതമാന്ന മുദുമൊഴി
യാലെന്നതിൎത്തിടുന്നു ॥ ൫൪ ॥

ഭൈരവി

അടന്ത

ഖിന്നതപ്പൂണ്ടെത്ര നാളായിമരുവുന്നു ചീരവാണിസ
ഖിഞാൻ ॥ പന്നഗശയനൻ ശ്രീപത്മനാഭൻ വരാ
ഞ്ഞു ॥ ഖിന്നത ॥ കാമൻ പൂംകണ മാരിതൂകുന്നുശിത
കരനും ചെംകനലായിമെവുന്നു ഖെത വാമനയനെ
ശൊകവാരിധിനടുവിൽ ഞാൻ കാമംവി ണെഴലുന്നു
കാണ്കെമൽ പ്രിയസഖിയാമിനീ എന്നൊടുങ്ങുന്നു ദയ
യാവരനെന്നെ നയുന്നു മാമകാധിയെന്നാ വുന്നുംരം
മാരതുയരെന്നതിരുന്നു ॥ ഖിന്നത ॥ ദിനമൊത്ത യുഗ
പ്രായമായെല്ലൊ കളൂർ തെന്നലിഹ വൈരിയായ്ത്തീ
ന്നല്ലൊ ഇനി ലഫലനതചിരാം ഗന്നാംകമിതാവിനെനി
നച്ചുതന്നിയെവലയുന്നെല്ലൊ താമ്പൂമൊഴിയാളെ ക
നിവുവരനുകരഞ്ഞതല്ലൊ അന്യകാമിനിക്കവൻവശനാ
യെല്ലൊ തനുവുമതിക്ലേശയായെ ല്ലൊ ഹന്ത ദയിതനി
ങ്ങനെ തൊന്നിയെല്ലൊ ॥ ഖിന്നത ॥ താപം മെനി
ചെന്നു ചൊല്ലുമൊ കെട്ടുതരുന്നെനു കരുണാവന്നിടുമൊ
വന്നു കൊപമയികളഞ്ഞു കളൂർ കൊംകകളുണച്ചു
സന്താപം ചെറ്റിടുമൊ സാരസ ഹീരായിതാന്നെ മാപ

കൽമതിയാ കുമൊസുമചാപനന്നു മയിനെക്കുമൊ
ചാപല്യം മമഹിതമൊജ ലജ്ജാ ക്ഷമനൊടുസഹവന്നി
ടാമൊ ॥ ഖിന്നത ॥ ൫൦ ॥

കാമൊദരി

അടന്ത

മനസികരുണെ വെടിഞ്ഞതിന്നു മല്ലമലരംപൻ കണ
ചൊരിയുന്നു ॥ പനിമതിവദനെ മൽ പ്രാണനായക
നാം ശ്രീപത്മനാഭനു കൊപകാരണമെന്തയ്യൊ ॥ മ
നസി ॥ പല്ലവശയനെ വസിച്ചു നല്ല പാടീരം മാറിൽ
വഹിച്ചു മല്ലമാലികയും ധരിച്ചു എന്നൊടെന്നരമിപ്പ
തു കളിച്ചു വരണമെന്നിച്ചു ॥ മനസി ॥ കൊമളമൊഴി
കൾ പറഞ്ഞു മാമകൊരസി ഗാഢമണഞ്ഞു കാമിനി
മൊദം നിറഞ്ഞു എന്നുകാമുകൻ രമിപ്പതറിഞ്ഞു മന
മഴിഞ്ഞു ॥ മനസി ॥ താപമെമെ വളുന്നിടുന്നു ജല
ദാഗമകാലം വരുന്നു ശ്രീപതിയുന്ദമ്പായ മെന്നു
മമചിന്തിതം സാധയനിന്നു വരണമിന്നു ॥
മനസി ॥ ൫൫ ॥

പുന്നാഗവരാളി

അടന്ത

തെളിവിയലും മുഖമിന്നു കിന്നു തെകാന്തയിരു റിതേനി
ടുന്നു ॥ ഇളതളിർശയനെ മന്നൊ ഭവകല്പിക ഇളപ്പൊതി
ന്നെല്ലു സംശയം ॥ തെളി ॥ മന്മാനസമറിവാനൊരു
ന്നുമാനിനിമാരിൽ വലകനാന്നൊന്ന തെറിപ്പവശായ
ഹമ്മനെൽകവതിന്നെ ന്തിത്രതാമസം ॥ തെളി ॥ തെ

ല്ലൊരുംകരുണയില്ലെ നിനക്കവെത ലിനയാസ്മരവു
മെന്നിത വല്ലവരുംചൊന്നവാക്കകരുതീടൊല്ലനീഎ
ലിജിവനായക ॥ തെളി ॥ നന്നിതൊമയിവഞ്ചനശ്രീ
പത്മനാഭകാമിനീലൊല ഇന്നുതന്നെനീഹന്തചാര
വെവന്നുപൂരയകാമിതം മമ ॥ തെളി ॥ വവ

നാഥനാമക്രിയ

അടന്ത

അയ്യയ്യൊകിന്നുചെയ്യാവുകാമിനിഞാനയ്യയ്യൊ ॥
മയ്യുദാനനിനക്കമമകാന്തനെന്നുകാരണം ॥ അയ്യ
യ്യൊ ॥ മണിമഞ്ചതലെബതമജ്ഞളൊത്സംഗമരി
ശപ്രസന്നയമൊടിരുത്തിമാംപ്രാണനാഥൻമണെമിയ
ലുമുല്ലമാലികപ തിചൊടെന്നണിചികുരമതിന്മെല
ണിഞ്ഞതുമറന്നിതൊ ॥ അയ്യയ്യൊ ॥ കുമുദപതികിര
ണംകൊണ്ടുവിലസുന്നൊരുമണീ യതരഹമ്മ്യര
സമൊടവൻകമലസായകകെളി കനിവൊടുചെയ്യു
തുമമലഗുണനിലയ നകമതിൽമറന്നിതൊ ॥ അയ്യ
യ്യൊ ॥ നളിനാക്ഷിശ്രീപത്മനാഭനൊടിന്നുനെരംവ
രുന്നംതാമകശൊകംവരബാലികെള രുതളിരൊളിഗാ
ത്രിഇച്ചൊന്നവചനംനികളിയെനിഹകരതിക്കള
യായ്കകാലം ॥ അയ്യയ്യൊ ॥ വവ ॥

ധിജാവന്തി

അടന്ത

തരുണി ഞാനെന്നുചെയ്യു ഹന്തമാമക ദയിതനെ
നെമറന്നൊ സരസിജത്തിനെവെല്ലു മാനനംകാ

ണുംസരസവചനാമൃതംകെൾപ്പതുമെന്നുഞാൻ ॥
തരുണി ॥ രംവണ്ണംവരുമെന്നയ്യൊ നിദ്രയിൽപൊ
ലുമെതുംനിനച്ചവളല്ലെ രംവസുമതിയതിൽവാഴുംമാ
നിനിമാരിലെവമൊമമ ശിരസിവിധിലിഖിതം ॥ ത
രുണി ॥ മാന്താർശരൻചൊരിയും സായകങ്ങൾക്കുമ
ധുമൊഴിസംഖ്യയില്ലെ സ്വാന്തത്തിലുളവാകുംഖെദ
മിതയെമത്ത സാമജഗമനെ ഞാനാരൊടുചൊല്ലെ
ണ്ടു ॥ തരുണി ॥ അല്ലലിത ഖിലവും ശ്രീപത്മനാഭ
നൊടൻപൊടുചെന്നുചൊല്ലെ അസ്ത്രതാർശരസമ
നാകിയൊരുകണവനല്ലാതാധിനീക്കവലംബംകൊ
കിലവാണി ॥ തരുണി ॥ വര ॥

എരിക്കിലകാമൊദരി

അടന്ത

എന്തഹമിഹസഖിചെയ്യു ॥ പന്നൊലുംമുലയാളെ
പത്മനാഭൻവരാഞ്ഞാൽ ॥ രമണനെന്നിഹ കൊ
പമൂലം ഹാസ്യമശരൻ ചൊരിയുന്ന സുമഖിവിശി
ഖജാലംമമയിന്നുദൈവവുംപ്രതികൂലമ്മൊം കമലാക്ഷി
വെടിഞ്ഞിതൊകാന്തനീഹാലം ॥ എന്ത ॥ വളരുന്ന
ഋദിബഹുമൊഹംമെതളരുന്നനിരവധിതനു തരമ
ഹൊരദെഹംകളഭാഷിണീ നഹിസന്ദെഹം ശ്യാമള
വെണീവലയുന്നുമദനവശാഹം ॥ എന്ത ॥ തരസാ
മാനിനീമണിചെല്ലെ നീസരസനൊടയെ ശൊകം
സകലംമെചൊല്ലെ വിരഹംസഹിപ്പാൻ വശമല്ലെ
ഭാസുരഗാത്രനെ പിരിഞ്ഞു സുഖമെതുമില്ലെ ॥
എന്ത ॥ വര ॥

ഉശാനി

രൂപകം

എന്തുചെയ്യാവൂസഖിഞാൻ ॥ ഹന്തപങ്കജനാഭൻമാ
മകതളിരിൽമറന്നൊ ॥ എന്തു ॥ ഇന്ദുവുമയ്ചെംകന
ലായങ്ങിനുമെവൃന്ദ മന്ദപവനനും രിപുവയ്മമ
തുരീതന്ത കന്ദസായകൻ ശരനിരസകൊപമെയ്യു
ന്നുഇന്ദിന്ദിരാരാവമതിഹകെട്ടു മെന്മാനസ മുഴല്വു
ന്നയ്യൊ ॥ എന്തു ॥ പലതുംചൊല്ലും വാക്കുകതളികല
ഹഭാവമൊജ്ജലജ്ജ വദനനാമെൻ കണവൻ ചതി
ചെയ്തിട്ടമൊവിലപിതമിതഹൊമെബെതവിപിനതടി
തമൊവലയുന്ന യ്യയ്യൊവിപികചാ തണവനജനെൻ
മിഴിമത്തകാശിനി ॥ എന്തു ॥ വരനൊടാശുചെന്നശൊ
കംവിരവിൽ ചൊല്ലുയെ കരുണെവെണ്ണെ മല്ഹ്ന നി
ന്നൊടരമിഹാത്മയെ വരികസാകം രമണനൊടുവ
ഗ്ഗുണാലയെതരുണി ദയിതനെന്നിയെമമ പരമാ
ലംബനമില്ലയിബാലെ ॥ എന്തു ॥ വ ॥

സാവെരി

അടന്ത

ഭാസുരാംഗിബാലെമദനാതുരയായിഞാൻ പാര മുഴ
ലുന്നെനയ്യൊ വാസവൊ പലകൊമളാംഗനംബു
ജനാഭൻവഞ്ചനയെനിയെവന്നുപുണരാത്തു ॥ ഭാ ॥
തരുണിമണിനിശയ്ൽശിവശിവപരനിശ്ചകരനെ
നുമിച്ചിട്ടമൊസ്മരസായകമൊക്കവെസുമമയമെ ന്നു
ലൊകതരചെയ്യുന്നതും കളിയൊ അരുണപല്ലവാ

ധരിപരിചൊട്ടമമവരനരികിൽ വന്നുസഹസാസ
രസംപുഞ്ചിരിതൂകിന്നൈസ്വരംചെയ്യുലീലകൾ സകല
വുമയിമറന്നൊമൽ പ്രിയസഖി ॥ ഭാ ॥ കാമനെവെ
ല്ലുന്നകണവൻതന്റെരൂപംകാമമനുദിനവുംഞാൻ
യാമിനികളിൽനിദ്രയിൽക്കാണുന്നു നെരുംപൊൾയാ
തനാമതുമെന്തയ്യൊകാമുകനെപ്പിരിഞ്ഞു വാഴുന്നൊ
രുദിനവുംകല്പസമമഹൊമമതാമരസമുഖിമെതാപമ
ഖിലംനീപ്പാൻതാമസംദയിതനെന്തെമൽപ്രിയസ
ഖി ॥ ഭാ ॥ മന്നമെന്നിലിരുന്ന മമതകുറഞ്ഞന്യയിൽ
മൊദംപൂണ്ടുവസിക്കയൊമന്നിൽമരുവുന്നൊരുമടവാ
ർകുലങ്ങളിൽമമഭാഗ്യമീവിധമൊ കന്നൽമിഴിയൊ
മലെവിരഹവാരിധിയതിൽഖിന്നയായിമുഴകീടുന്നെ
ൻപന്നഗശയനനാമെപ്രാണനാഥനൊടാശുചെ
ന്നുചൊല്ലുകമെതാപംമൽപ്രിയസഖി ॥ ഭാ ॥ വ ॥

കല്യാണി

ഝംപ

എന്തുമമസദനത്തിലിന്നു വന്നുരമണ ഹന്തമാല്യം
മന്നിതൊചെന്താശ്രസമാകാര ॥ എന്തു ॥ തരുണെ
മയിതവപൂർവമിതന്നരാഗം കുറഞ്ഞധുനാ പരകാമി
നിമാരിൽക്രമെണവിരവിൽവളുന്നയ്യൊ അരമഹഹ
മാമകനാമാകുജ്ഞനമത്തുംതവവിരസതമമെന്നതപക
രുന്നഞാനറിഞ്ഞെനഹൊ ॥ എന്തു ॥ കമനിനിന്നെ
യൊരികലും ഞാൻ കിമപിവെടിവതില്ലെന്നു മമത
യൊടുപറഞ്ഞതെല്ലാം മാന്യനി മറന്നൊ കമലബാ
ണവിവശമാകും പ്രമദാജനത്തിനെ പരമസമവദ

നസഹസാ ബതചരിചെയ്തുചിതമൊ തവ ॥
എന്നു ॥ ചിരകാലം കൂടെഞാനിന്നു ശ്രീപത്മനാഭ
നിന്നെപരിചിനൊടിഹകണ്ടെൻഭാഗ്യവശത്തിനാ
ൽഅരുണകിസലയാധരം പരവശയാകുമ്മാമനന്യ
ശരണയെന്നിഹകരുതി സരസ്സാരമയവൈകാതെ ॥
എന്നു ॥ ൨൮ ॥

സുരുട്ടി

അടന്ത

ഇണ്ടലിഹവളരുന്നഹൈമാനിനി എന്നുചെയ്തുഞാ
നിന്നു ॥ പണ്ടിതുന്നരാഗം ശ്രീപത്മനാഭനുമയിത
ണ്ടാർശരനിലയെതരുണികുറകമൂലം ॥ ഇണ്ട ॥ ഇതു
നേരംമനസിജ നീഹപൊലെ ശരങ്ങൾ മരിമുഖി
ചൊരിയുന്നമമമാവിൽ ചതുരങ്ങണം കൊണ്ടുസഖി
മാനസംകവൻചതികൾചെയ്തുമരിസരസരുചി
തമാമൊ ॥ ഇണ്ട ॥ രമണനെവിരഹെബെതരൂമാമലംഭാ
രംപ്രമദാരത്നമെദെഹഭാരംമെചിമപിഞാനപരാധം
കിളിമൊഴികിന്നാവിലുംകമപിനിനച്ചതില്ലെകരളുക
മമവാചം ॥ ഇണ്ട ॥ തരസാജീവനായകൻ തന്റെ
സവിധെചെന്നു പരവശതകളെല്ലാം പറകനീകരു
ണാലെശമെംകൽകണ്ടവനുണ്ടെന്നാകിൽ അരികിൽ
വരുവതിന്നായധുനാതാമസിക്കമൊ ॥ ഇണ്ട ॥ ൨൯ ॥

പന്തുവരാളി

ചെമ്പട

ഹന്തഞാനിനിബാലെകിന്തുചെയ്യെണ്ടു ॥ സന്തതം

സുമശരൻശരജാലങ്ങൾ ചൊരിയുന്നു ॥ ഹന്ത ॥ മാ
നനീയനാകുംകാന്തൻ മഞ്ജുളാംഗിമാരായിട്ടുംമാനി
നിമാരൊട്ടുകൂടി നൂനംമെവുന്നു ഞാനീവണ്ണമയ്യൊ
മൊഹാന്ധിയുണ്ടിപ്പാൻ ശീതഭാനുമുഖിപരാചെ
യ്തപാപമൂലമെന്നുമന്യെ ॥ ഹന്ത ॥ ഭാമിനിമാർമണെ
സഖിബാല്യകാലത്തിലുണ്ടായ പ്രെമവുംവെടിഞ്ഞ
ഹൊമാംകാമം മറന്നസൌമ്യമുഖൻപറഞ്ഞകൊമ
ളമൊഴികളെല്ലാംകാമിനിയിന്നിന്നയ്യൊ കാണ്കജല
രെഖപൊലെ ॥ ഹന്ത ॥ ചെന്നുമാമകകദനം ശ്രീപ
ത്മനാഭനൊട ങ്ങിന്നുതന്നെ ചൊൽകനീ താണൊ
ന്നൊഴിയാതെമന്നിൽനിന്നൊടല്ലാതെമെ ഖിന്നത
യാരൊടുചൊല്ലുകന്നൽമിഴിയാളെഹിത കാരിണിമ
മപ്രിയസഖി ॥ ഹന്ത ॥ ൩൦ ॥

ഘണ്ട

ഝംപ

കന്തശൊകവാരിധിയതിലയ്യൊ ഞെകമറിമണ്ണി-
മുഴുകീടുന്നു ॥ നിനച്ചുമുഹുരപിഭവാനെനിശ്വസിച്ചു
നിരവധിനന്നച്ചുംകുചകലശവും നയനവാരികൊണ്ട
നിശം ॥ കാന്ത ॥ പഞ്ചസായകൻ ചൊരിയുംബാ
ണഗണമെറ്റുഹന്തചഞ്ചലധൃതിയായ്പാരം സരസ
ബാഷ്പണെങ്കിലുംപഞ്ചനവെടിഞ്ഞുതവാൻ വരനാരി
കൾപുണരുമെന്നതൊന്നുകരുതിൽകരുതി നീരമാംഗ
മതുവിട്ടന്തു ॥ കാന്ത ॥ കുസുമശയനമതിന്മെലാകു
ലമൊടിഹമുന്ന മന്മഥശരസമനായിട്ട മാല്യഭാഷാ
ന്നൊടുകൂടിസംസുഖമ്മാരമിച്ചചെയ്തു ചഞ്ചലാപാംഗി

യിന്നുവസുധാമാത്രശയനയായിവലയുന്നുഹാദൈ
വമെ ॥ കനത്ത ॥ നളിനനയനശ്രീപത്മനാഭദൈവെ
കിടാതെകളവാണിമാരടികൂപ്പും കാമിനിതന്നരികിൽ
ചെന്നുവളരും ശൊകമഖിലംമൃദുവചസാശമിപ്പിച്ചു
പൊട്ടകളുക്കൊങ്കയിൽപുണൎന്നുബത കുന്ദരദരമയ
നാഥ ॥ കനത്ത ॥ ൩൪ ॥

കാംബൊധി

ഝംപ

ഇന്നുമമഭാഗ്യതരു വുല്ലസിച്ചു ഫലിച്ചുപരമെന്നുമ
ന്യെബതസാംപ്രതം ॥ പന്നഗെന്ദ്രശയന ശ്രീപത്മ
നാഭ ഭവാനിങ്ങു വന്നതിനാലെന്റെ സഖിയെജീ
വെശ ॥ ഇന്നു ॥ സരസബാല്യംതുടൎന്നുമമശ്രവണ
കൂപയുഗളംതവചതുരഗുണസുധയതിനാത്ഭരിതമാ
കകാരണംമമതാഭവാനിൽമമപരിചിനൊടുവന്നുദി
ച്ചുസ്മരസുന്ദരരൂപതവവദനസാരസിജം കണ്ടുസ
മയമതിലധിക മധുനാതരുണമുന്നമുദിച്ചുരാഗംദി
ഗ്ഗുണമായിവിളങ്ങുന്നുതരുണീമുഖാംഭൊജതരണെ
ജ വെശ ॥ ഇന്നു ॥ മുന്നമിഹഞാൻ ചെയ്തപുണ്യവ
ശത്താലരികിൽവന്നുഭവാനിന്നഹൊമെഖിന്നതജ
വെനമധുമധുരവചനങ്ങൾകൊണ്ടുകിമപിദൂഷികി
ച്ചുമൊദാൽമന്നിലൊരുവരെനിക്കശരണമില്ലന്നമ
ലഗുണമാനനീയകരുതിഹൃദയെഇന്നുതന്നെവെടി
ഞ്ഞിഹമാം ഹന്തപൊകായ്ക സുഭഗഹെമതുല്യതനു
കാന്തെജീവെശ ॥ ഇന്നു ॥ ഉരസിദൃഢമെന്റെകുചക
ലശയുഗംചെൎത്തുബതവിരവിൽപുണരുകനികാമം

അരുണതരമായിട്ടമധര ബിംബംതന്നുമാമകാധി
ഭാരംകളകകാന്തസരസിരുഹ ബാണനെയ്യുംശരസ
മുദയങ്ങൾകൊണ്ടു പരവശയായിട്ടമെന്നെപരമക
രുണാറിലയകിമപി താമസിയാതെപാലയഭാസുര
ശീലജീവെശ ॥ ഇന്നു ॥ ൩൫ ॥

കുറിഞ്ചി

ചായ്പു

തെല്ലുപൊലുംകൃപനിനക്കില്ലയൊ ജീവനായകദീന
യാംഞാനിന്റെപ്രെയസിയല്ലയൊ ॥ മന്ദമന്ദമിന്ദു
മുഖിയരുന്നുമെല്ലെമലയമാരുതൻ സുരഭിയായിവിളു
ന്നുകുന്ദശരൻപൂംകണകൾതൂകുന്നു നീരദഗാത്രകൊ
പമെന്നൊടെന്തിനുഭവാനിന്നു ॥ തെല്ലു ॥ അംബൽകാ
ന്തനെവെല്ലുംനിൻമുഖവുംനാരീ വൃന്ദത്തിനാശയെ
കംമൃദുമന്ദഹാസവും ചെംപൊൽത്താർ ബാണൻ
തൊഴുന്നൊരംഗവുംനിനച്ചുഹൃദിശിവശിവതാപമെ
റുന്നുദിനവും ॥ തെല്ലു ॥ വാരിജനെത്ര മംഗളശീലവ
ശ്യാതെമമവാഞ്ഛിതം സാധയകെളിലൊലപാരിജാ
തജറാനുകൂല ശ്രീപത്മനാഭഭൂരികരുണാരസാല
വാല ॥ തെല്ലു ॥ ൩൬ ॥

നീലാംബരി

അടന്ത

ഹാഹന്തസന്താപംതൊ നാരൊടുപറവൂ ॥ മൊഹംവ
ളൎന്നെറംദെഹംതളരുന്നയ്യൊ ॥ ഹാഹന്ത ॥ സൊമ

കിരണത്തിനാൽശൊഭിച്ചുവിലസുന്ന യാമിനികളി
ൽ പരൻപ്രെമമൊടുവിരവിൽ കാമകെളികൾ ചെ
യ്യുകാമിനിചെയ്യുന്നും സാമജസുഗമനെ സരസതര
ൻമറന്നൊ ॥ ഹാഹന്ത ॥ അരനാഴികപൊലുമരവിന്ദ
നയനനെപിരിഞ്ഞു വാഴുന്നതിഹചിരകാലസമംമെ
സരസിജബാണനെയ്യും ശരസമുദയത്തിനു പരി
ണതവിധുമുഖിപാത്രമായിഞാനെകാ ॥ ഹാഹന്ത ॥
മന്നംനിദ്രയിലൊരുമൊഹനതരാംഗിതനെ നാട്ടുരമി
ച്ചുമെതരുണനെന്നഹൊകണ്ടു ഖിന്നയായുഴന്നമാം
കൃപയൊടാശ്വസിപ്പിച്ചുപന്നഗശയനൻ ശ്രീപത്മ
നാഭൻമറന്നൊ ॥ ഹാഹന്ത ॥ ൩൦ ॥

ആനന്ദഭൈരവി

ചെമ്പട

ബാലികെമൊഹംവളരുന്നുദിനമനുമെ പാരമെന്ദെഹ
വുംതളരുന്നു ॥ ബാലസൊമാളികനാംശ്രീപത്മനാഭ
നെക്കാണാഞ്ഞു ॥ ബാലികെ ॥ മല്ലബാണൻശരംതൂ
കുന്നുകുളുർമതിയും മൊഹനാംഗി താപമെകുന്നുമല്ലാ
ക്ഷികൊകിലംകളകനദത്തിനാലെന്റെ മാനസം
വിവശമാകുന്നുപല്ലവശയനമായി ഭാമിനിശിഖി
പൊലവെയില്പുലി നന്മകീട്ടുന്നു ഹാഹന്തഞാനെ
ന്തുചെയ്യു ॥ ബാലികെ ॥ കാന്തനെന്നെവെടിഞ്ഞിരി
ട്ടുമൊ നീടുതമന്യ കാമിനിയൊടു ചെന്നിട്ടുമൊസ്വാ
ന്തമൊദമെന്നുകൂട്ടുമൊമമതപൂണ്ടു സരസനെന്നിഹ
വന്നിട്ടുമൊ എന്തിനുഞാനഹൊ കാമദെവ ശുധാക
ഥികരുന്നതാനുയാസ്യുവന്നമെന്നതതണിവിധിച്ചി

ചിതമൊ ॥ ബാലികെ ॥ മുന്നമൊന്നിച്ചുവസിച്ചതും
താരിത്തെന്മൊഴിമൊദം കലന്നുരമിച്ചതും സന്നയാ
യിഞാൻശയിച്ചതുംമൃദു വചസാഖിന്നതദൂരീകരിച്ച
തുംഇന്നിതെല്ലാം കണ്ണവന്മറന്നു പൊവാനെന്തുമൂലം
ചെന്നുനീചൊല്ലി മെതാപംശ്രീപതിയെനയിക്കെ
ണം ॥ ബാലികെ ॥ ൩൧ ॥

വരാളി

രൂപകം

വലയുന്നിഹഞാനനിശംസാംപ്രതം വാമാക്ഷീഭൃശ
വിവശം ॥ അലമഗതിയായിവരാളിരുചിരവെണി
യാരൊടല്ലൽചൊല്ലെണ്ടുമാനിനി ॥ വല ॥ കമനീര
മണനെവം വിമുഖതവരുമെന്നുകരുതിയതല്ലെ ചെ
റ്റുമെകമലബാണൊപമൻചൊന്നമൊഴികളെല്ലാം
കളിയായിത്തീർന്നധുനാ കിമപിനിശയിലഹൊനിദ്ര
യില്ലാഞ്ഞുഞാൻ ഖിന്നയായനുദിനവും കമിതാവ
നീവണ്ണമുഴലുന്നൊരെംകലഹൊ കരുണാലെശമില്ല
യൊമാനിനി ॥ വല ॥ വിധുബിംബത്തിനെവെല്ലു
മാനനകാന്തിയും വിവിധകെളിയിൽവിരുതും മധുര
തരയായിട്ടമാലാപധാടിയും മന്ദഹസിതരുചിയുംഅധ
രീകൃതബിംബമാമധരശൊഭയുമെ ചകാംബുജസ
മനെത്രവും മധുവാണിസകലവുംചിന്തിച്ചു നിരവ
ധിവിധുരയായ്യു രുവീട്ടുന്നെന്മാനിനി ॥ വല ॥ നളി
നദളനയനനെവെകാതെ ശ്രീപത്മനാഭൻ തന്നുടെ
സവിധെ കളിയെന്നിയെ മാമകതാപമഖിലവും നീ
കാമിനീമണിചൊല്ലിമാം കളുവാണിമാർചിചർനി

ന്ദപൂണ്ടുഹാഹന്തകണ്ടുഹസിപ്പതിന്നലം കളഭഗാമി
നിപരമിടവരുത്തരുതെന്നു കാന്തനൊടയെചൊല്ക
നീമാനിനി ॥ വല ॥ ൩൭ ॥

ഗൌരി

രൂപകം

ഹന്തഞാനെന്തുചെയ്യുമൽപ്രിയസഖിയല്ലലിഹവളു
രുന്നു ॥ കിന്തുകൊപ കാരണംകിളിമൊഴിമ യിതനു ॥
ഹന്ത ॥ ഒരുനാൾനിശിമാനിനിസരസകാമകെളിയി
ൽവരനെന്നൊടഹ ഹദവാനെന്നുകഥിക്കയാൽനിരു
പമാംഗിലജ്ജയാദരഹാസവുമാന്നരാംപരമയിരമി
പ്പിച്ചതുരുണെനിന്നുമറന്നൊ ॥ ഹന്ത ॥ കമനിയി
ന്നൊടൊള്ളൊരു മമതകുറകയില്ലുന്നമിത കരുണൻ
ചൊന്നതയ്യൊ കളിയായിന്നു കമലബാണകൃതമാം
കദനത്തിന്നു മെബതവിമലഗുണനിലയെവിധി
യെസാക്ഷിയൊള്ളു ॥ ഹന്ത ॥ ഫണിരാജശയനാം
ശ്രീപത്മനാഭനൊടയെക്ഷണകാലവും വൈകാതെ
സഖിമെചൊല്കനീ താപംപ്രണതബൈദഹാരിയാം
പ്രാണനായകനല്ലാതണിമതിമുഖിപരമാരിന്നുശര
ണമെ ॥ ഹന്ത ॥ ൩൮ ॥

തൊഡി

രൂപകം

സുന്ദരാംഗകാന്തകൊപമിന്നിതെംകല്പ ചിതമൊ
മന്ദഭാഗ്യയായൊരെൻറെപാപകൎമ്മമൂലമൊ ॥ പഞ്ചസാ
യകാസ്ത്രമെറ്റുഹന്തവാടി ഞാനപംകി ഞ്ചമാനസ

മമെഹപംകജാക്ഷചഞ്ചലം ॥ ശാരികാപികാഭിരാമ
കണ്ഠമഞ്ജുളൈരിതംചാരുഗീതമൈന്തശനിതുല്യമിന്ന
നാരതം ॥ ദൂതമെന്നിയെപ്രമൊദയാശ്രുമൊദദായ
കപത്മനാഭവിരവിൽവരികദെവജീവനായക ॥ ൩൯ ॥

നവരസം

ഝംപ

ധന്ന്യയായിഞാനിന്നുരമണപലനാൾകൂടിതാവകമു
ഖാവലൊകനെന ॥ അന്ന്യാസാധാരണമനൊഹാ
രിനവകാന്തെ ॥ ധന്ന്യ ॥ അരനാഴികപൊലു മയിനി
ന്നെപിരിയാഞ്ഞവരനെങ്ങുഗതനായെന്നുതരുണീ
ജനപരിഹാസം പരമെങ്ങിനെ സഹിക്കുന്നു ॥
ധന്ന്യ ॥ സരസതരമാകുന്നവദ്രൂപം നിശിസതതം
സ്വാപമതിൽ കണ്ടുപരമുഴന്നെൻ വിരഹതാപ
ത്തൊൽവത്തും വിധുവദന പണിയത്രെ ॥ ധന്ന്യ ॥ വ
ന്നുബതമാമകസഖിയെവൈകാതെവാഞ്ചിതംസാ
ധയകൃപയാപന്നഗെന്ദ്രശയന ശ്രീപത്മനാഭദെ
വ ॥ ധന്ന്യ ॥ ൪൦ ॥

ആനന്ദഭൈരവി

ഝംപ

മാനിനിവാമതമെനസികരുതരുതെ ॥ സൂനഗന്ധല
സിതെസസുഖമിഹ വസശയനെ ॥ മാനിനി ॥ മതി
വദനെതവകൊപമിതുമാമനുപരമെന്തിനുസതതം
തപിധൃതമതിഞാൻസരസശീലെകാന്തെ ॥ അറിമ
ധുരവചനത്തിനാലാധിഭാരം മമതീൎത്തുവിതരമധുര

മധുരംചതിവെടിഞ്ഞെന്നൊടധുനാ ॥ മാനിനി ॥ സ
രസ മാധവസമയം ചാരുമദനകെളിക്കുപരമുചിത
മഹൊ ഗതമായ്പൊഴതെ മദഭാഗ്യാൽ കരുണയാമയിദ
യിതെതിഫലനമാനംകളകവെശാൽതരുണപയൊധ
രമയെതാപം വളൎത്തീടുന്നു ॥ മാനിനി ॥ മുദിതസാര
സനാദെഹാ മൊദമൊടുവൈകിടാതെ മദനകെളിമ
യികലയമരതകാഭകാന്തെഹ്രദി കിമപിവിമുഖതാമി
ഹമാമാകരുകൊമളരദന കാന്തിപരിഹസിതരമ്യക
ന്ദസുമെമാമനു ॥ മാനിനി ॥ ൪൦ ॥

കുറിഞ്ഞി

അടന്ത

അളിവെണിയെന്തുചെയ്യുഹന്തഞാനിനിമാനിനി ॥
നളിനമ.ഴിശ്രീപത്മനാഭനിഹ വന്നീലെല്ലൊ ॥ അ
ളി ॥ ഇന്ദുയുതയാനിശയുംഇറ്റിറ്റിരാഭിരാവവുംമന്ദ
മാരുതനും ചാരുമലയജാലെപനവും കുന്ദജാതിസുമ
ങ്ങളുംകൊമളാംഗിസഖിലൊക സുന്ദരൻവരാഞ്ഞാല
യെചൊല്ക്കകിമ്മെപ്രയൊജനം ॥ അളി ॥ പാരിടത്തി
ലഹൊബഹു ഭാഗ്യവതിയാകുമെവൾ സാരസാക്ഷ
നൊടുകൂടിസാമൊദംരമിച്ചീടുന്നുനീരിത്താശ്രരന്ദ്ദശ
ന്നിത്യമിങ്ങു വരുമ്മാറ്റും പാരന്നൊക്ക വരിന്നപി
ബൊല്ലുമിന്നുവൈരിയായി ॥ അളി ॥ കമനനെന്നൊ
ടുമുന്നംകാമകെളിയിലൊരൊരൊസുമധുരവചനങ്ങ
ൾചൊന്നതുംമറന്നുപൊയൊ കിമപിതാമസമെന്ത്യെ
വൈരമവിലമ്മെചൊല്ലികമിതാവിനെവൈകാതെകം
ബുകണ്ഠിനയിക്കെണം ॥ അളി ॥ ൪൧ ॥

ആഹരി

അടന്ത

എന്നനെർമിഴിഹെകാമിനി എന്തിനുകാന്തനീവിധ
മുപചാരമിനി ॥ പ്രാണനാഥ ഞാനെന്നുള്ള ഭാവവും
വെടിഞ്ഞെററം ॥ എണ ॥ പലദിവസമായിഞാൻ
പരിതാപസാഗരത്തിൽജല ജാക്ഷിവീണാവൊളം
സതതംവലയുന്നയ്യൊ ഹലഹലമധുര വാക്കധുനാ
പരമെന്തിനുജലദവെണി സൎവ്വംസമയെ ചെയ്യു
ന്നമെല്ലൊ ॥ എണ ॥ കാമൻ സൂനബാണ ങ്ങൾകാ
മിനിമയിഹാനിസ്സീമമായ്യെയ്യുംപൊൾശിവശിവ
രമണനുപ്രെമലെശമുണ്ടെംകിൽപ്രിയസഖിഞാനെ
വംഹെമഭാസുരഗാത്രികാമംതപിച്ചീടുമൊ ॥ എണ ॥
പാരിടത്തിൽവാഴുന്നനാരീനികരങ്ങളിൽ പാരമ യി
മാമകഭാഗ്യമീവണ്ണമൊന്നീരദാംഗനായീടും സാരസ
നാഭനെചാരത്തു സമാനയചാരുവാണി വൈകാ
തെ ॥ എണ ॥ ൪൨ ॥

ശംകരാഭരണം

ചെംപട

ശാരദവിധുവദനനാം മൽപ്രാണനാഥൻ ചാലവെ
യൊരുനാൾനിശിവന്നരികിൽഹിമകരരുചിവിലസു
ന്നൊരുസൌധെഇരുവരുമായിസ്സുരലീലചെ യ്യാൻ
മലയജഘനപംകം മെനിയിൽ മാന്യന ണിഞ്ഞുമല്ലി
മാലചൂടിസ്മിതസഹിതമെതാകംഉടമൊഴിസ്നെഹമൊ
ടുരചെയ്തു മെല്ലെമെല്ലെ വികചകമലദളത്തിൻ കാ

ന്തിയെവെല്ലം കടാക്ഷമതിനാൽ മയക്കി അംകത്തി
ലിരുത്തി എന്നെമാർത്തിങ്ങും കൊംകചെർത്തണെച്ചപ്പു
ന്നെൻറമൊദാൽ അതിമധുരമതാകുന്നൊരധരാമൃതമ
തുകൊണ്ടാനന്ദിപ്പിച്ചു വീടിപകൎന്നമിടയിൽ തൊടി
പാടി പാടിപാടവമൊടുധാടിയൊടും കുസുമശയനമ
തിന്മെൽ ശയിച്ചുഥകൗതുകമൊടുരസിശയിപ്പിച്ചുമാം
കരസരസിരുഹത്താൽ വിരവൊടെൻകണവൻനീ
വിഅഴിച്ചുമൊഹിപ്പിച്ചുസുരതമതുതുടങ്ങിമണിതവും
വിരവിലെട്ടുവിധത്തിലുടനുഴങ്ങി ഹിമജലമുടനുടനെ
മമമുഖെഷിമപിതളിച്ചു മന്ദംതുടച്ചു രസാൎവിതുതുക
ഴുരചെയ്തു, സുരതാന്തെ വിവശയായിട്ടുമെന്നെമൊ
ദിപ്പിച്ചും മരുവുമൊരബ്ജനാഭൻതന്നെഞാൻമദിരാ
ക്ഷിയൊരിക്കലുംമറന്നീടുമൊ ॥ ൨൮ ॥

സൌരാഷ്ട്രം

ചാപ്പു

ഇപ്പരിതാപം സഹിപ്പതെങ്ങനെഞാനെന്നതെകരു
ണവന്നീടുമൊ ॥ ഇപ്പാരിൽമരുവുന്നൊ രെണ്ണലൊ
ചനമാരിലിപ്പഴൊശരബാണപാത്രമെകൈവാഹം ॥
ഇപ്പരി ॥ ഇരുമിഴികളടച്ചു നിനച്ചീടുന്നൊരു നെരം
സരസം താവകരൂപംകാണുംപരമുദാരം സ്മരതുല്യ
പുനരപിതുറന്നാൽമൊഹഭാരംമനസിഹന്തവളൎന്നു
തിരുന്നതുമപാരം ॥ ഇപ്പരി ॥ രമണനെപിപാസയാവ
ലയുംചാതകീശീലം രടനമാൎത്തിപൂണ്ടു ചെയ്യതതി
വെലംവിമലസലിലംനൾകികളവതാധിജാലംവി
ധുമുഖജലദാധിനമെല്ലൊബെതാലം ॥ ഇപ്പരി ॥ വനി

താനിവഹപരിഹാസപാത്രഭൂത യായനഘ ചെയ്യു
തതെമാം പാഹികാന്തകൃപയാവനദസന്നിഭകാന്തെ
തരസാസാകമനയാ വനജനാഭരചയ കാമകെളിം
മയാ ॥ ഇപ്പരി ॥ ൨൯ ॥

സൌരാഷ്ട്രം

ചാപ്പു

പന്നഗശായി രമെശനാം ശ്രീപത്മനാഭ നുതപാ
ന്തെ ॥ പന്നഗാരി വാഹനാരൂഢനായി പരിപൂൎണ്ണ
മൊദം കലൎന്നു ॥ നരഹരിയദുവീരരൊടും കൂടിനളി
നാക്ഷനാശ്രിതലൊലൻ ॥ സരിദധിപതിയിംക
ൽമെല്ലെദെവൻ പരിചിനൊടാറാടുവാനായി ॥ സ
രസമായെഴുന്നള്ളുംവൈലാഷംചൊൽവാനുരഗെശനും
പണിയത്രെ ॥ നിരവധികൌതുകംപൂണ്ടു വനധ
രണീസുരാദിജനങ്ങൾ ॥ പശ്ചിമപാരംതു ടങ്ങിയ
ങ്ങുപാരാവാരതീരത്തൊളം ॥ നിശ്ചലധൃതിയാമസം
ഖ്യംസെനാനിനുവിളങ്ങിയു മെററം ॥ കൊടിതഴചാ
മരജാലങ്ങളുംകുറവില്ലാതങ്ങുനിരന്നും ॥ പടഹമൃദംഗ
മുരളികാളപടുനാഗസ്വരങ്ങൾമുഴങ്ങി ॥ സുരഭിലമാ
യുള്ളധൂമംചെന്നുസുരനഗരത്തിംകൽചെൎന്നും ॥ ക
രിവരധൃതഭെരിനാദംകെട്ടാൽഘനനാദമിടിനാദംപൊ
ലെ ॥ വൎണ്ണം പലതുമാ യുള്ളബൊഹുവാ ജിരതങ്ങ
ളന്നെരം ॥ അൎണ്ണവത്തിൽതിരമാലാപൊ ലെതങ്ങു
ഗമിച്ചുമസംഖ്യം ॥ നിസ്തുലവീ യ്യന്മാരാകുംചിലർനി
സ്തുംശവുംഖെടകവും ॥ ഹസ്തയുഗള തിലെന്തിമ

കതാഹാരങ്ങളും കമന്റെചെത്തു ॥ ഉത്തമപൂരുഷ ൻത
ൻെറമുൻപിൽ ഉത്സാഹമൊടുനടന്നും ॥ മത്തഗജഗാ
മിനിമാർകയ്യിൽമഹിതദീപ ങ്ങളെടുത്തും ॥ ഗായക
ന്മാർഹരിനാമാമൃതഗാനങ്ങൾചെയ്യു മഭീഷ്ടദായക
നായകശൌരെയെന്നുതാളത്തൊടും മെളത്തൊടും ॥
പാണിധൃതഖൾ ഗന്മാരാംചില ഗ്രണാധിപന്മാര
മപ്പൊൾ ॥ നാണിയാതെദൂരത്തുംകൽനിന്നുനളിനാ
ക്ഷനെ സെവചെയ്യും ॥ നീലകുന്തളമതിൽ നല്ല
സുമമാലകളുമങ്ങുചുററി ॥ മാലെയപംകമണിഞ്ഞു
ചാരുമന്ദഹസിതവും തൂകി ॥ സുരനാരിവൃന്ദന്നമി
ക്കുന്നൊരുതരുണിമാ രനവധിമാർഗ്ഗെ ॥ പരിചൊ
ടഖിലജനത്തെകാമപരവശമാക്കിനടന്നും ॥ ഉന്ന
തിയെകെക്കൊണ്ട സൌധങ്ങളും ഉഭയപാശ്വത്തി
ലുംനീളെ ॥ മിന്നുംകൈലാസശിഖരംപൊലെമെ
വും പെരുന്താന്നിതന്നിൽ ॥ പരമപുമാനെഴുന്ന
ള്ളുന്നെരം തിരുമെനിയിൽ വിലസുന്ന ॥ വരമ
ണിഭൂഷണരുചിയാൽ ശാരതരമായങ്ങും ബെരദെ
ശം ॥ തൊരണമാലയനെകംനീളെപാരാതെചെത്തു
ള്ളമാർഗ്ഗെ ॥ സൂരികൾഗദ്യപദ്യങ്ങൾകൊണ്ടുചാതുസ്തൂ
തികൾതുടന്നും ॥ ഭാഗവതാദിപുരാണംകൊണ്ടുഭക്ത
ജനംനുതിചെയ്യും ॥ സാഗരതടമതിൽചെല്ലുന്നെരം
സന്ധ്യാ സമയമടുത്തും ॥ ശ്രീപുരനെന്നു ള്ളൊരു
പ്രെമംകൊണ്ടുജലധിയിൽ സ്നാനവുംചെയ്തു ॥ അ
ശരണപാലകൻ തൻെറമായ തുക്കുംതിരിക്കാവത
ല്ലെ ॥ തിരിച്ചിങ്ങെഴുന്നള്ളമപ്പൊൾനാനാദീപദീവട്ടി
കൾകൊണ്ടു ॥ പരിചൊടുതിമിരമകന്നും പത്മാവാ

സ്വപ്നദയത്തിൽപൊലെ ॥ ആലയാന്ത ഭാഗത്തിം
കൽദെവൻചാലെ എഴുന്നള്ളുന്നെരം ॥ ഭൂലൊകമെ
ല്ലാമാനന്ദിച്ചിട്ടുംഭൊഗിശയനനെക്കണ്ടു ॥ കൊണ്ടുക
നെവ്വുന്നുൻെറ ആറാട്ടിഹരണ്ടുത്സവത്തിലുമെവം ॥
കണ്ടതുപൊലെ ചുരുക്കിച്ചൊന്നെൻ കണ്ണനാഥൻതു
ണയ്ക്കേണം ॥ ൨൬ ॥

ശഹന

അടന്ത

ഞാതലീയന്നീടുന്നൾക്കാമ്പിലിപ്പൊഴുതയ്യോഞാനെ
ന്തുചെയ്യു ॥ മുത്തണിക്കൊംകമാരുൾക്കരു ന്നിളുക്കി
ടുംപുത്തൻവെരിയെവെല്ലുംനിന്മൊഴികെൾക്കാഞ്ഞു ॥
അത്തൽ ॥ ഇരവുപകലുംനിന്നിരുപൊൽത്താരടിക
ളെക്കരുതിയകതളിരിൽമരു വുന്നൊരെ ന്നൊടുതാ
രുതരുതുകയപ്പിങ്ങരനാഴിക വൈകാതെ തരികനൽ
തെന്നെററംചൊരിയും ചൊരിവായിന്നു ॥ അത്തൽ ॥
മുല്ലപ്പൂമലരമ്പൻതെല്ലുമൻപെന്നിയെ തല്ലിവ ലച്ചു
ചെന്താർ കണകൊണ്ടെന്നെഅല്ലലകലവെ നീക്കി
ല്ലൊഴിഞ്ഞുവിരവിൽമെല്ലെ പുണരുകപൂമെനിയൊട
ണച്ചിപ്പൊൾ ॥ അത്തൽ ॥ പനിമതിയതൊചെംക
നലതുപൊലവെ കനത്തൊരുതുയർ നെഞ്ചകമതിൽ
വളർത്തിടുന്നു കനിവൊടുനീ ചെമ്മെകലവിയാടുക
യെന്നൊടിനിമല്ലിടികൾ വെടിഞ്ഞെററംപംകജനാ
ഭ ॥ അത്തൽ ॥ ൨൩ ॥

ബിഹാഗ്

ചെമ്പട

ഇളമറിമാന്നയനെപതിവി രഹാലിന്നിയലുന്നിഹ
താ പമപാരം ॥ കളകളകൊകിലനാദവുമധുനാ കള
മൊഴിമാർമണിപാരമസഹ്യം ॥ ഇള ॥ കളൎത്ഥ ളിൎത
ല്പമതും പരിലീലാം കളഭഗതെസ്മാരയതിനികാമം ॥
ഇള ॥ നളിനവിലൊചനനാമമകാന്തം നലമൊടാ
നയസാരസന്നാഭം ॥ ഇള ॥ ൪൭ ॥

സൈന്ധവി

ചെമ്പട

സുമുഖിനിന്നുൾത്താപത്തിനു സൂൎയ്യോദയത്തിൽഗാ
ഢതിമിരദൊൎഗ്ഗ്യയാകുംദശസമുപെതയായി ॥ ചിര
കാലപ്രൊഷിത നാന്തെ ജീവനായക നിന്നുപരമ
മൊദഭാരംപൂണ്ടുവരികയാലഹൊ ॥ ചെന്താർശര
സായകവിചിതമാകുന്തവചാരു ചാന്തെലും കൊങ്ക
യെച്ചെൎക്കുംകാന്തനുരസാ ॥ ഇളമുരികിന്നിനാദംകെ
ട്ടേററം കെണീടുംകണ്ണും കളമൊഴിനന്ദിച്ചീടുംതെകാ
ന്തവചസാ ॥ വിരഹകദനമാകവെവരതനുതവാധു
നാപരമാത്മാ ശ്രീപത്മനാഭൻപരിചിൽതീൎത്തീടും ॥
സുമുഖി ॥ ൪൮ ॥

മാളവശ്രീ

അടന്ത

മനസാപിവെതകയത്തീടുമൊന്നിന്നിൽമതിമതികി

ല്ലവം ॥ വനരുഹൊ പമചാരുവദന പങ്കജനാഭമ
നസിജാശുഗകൃതകദന ഭരതനുതരാതവ വല്ലഭാന
നു ॥ മനസാ ॥ ശിശിരകിരണരുചാഭൃശമണ്ഡിതയാ
യിട്ടുംനിശിതപിച്ചവൾ കണ്ണുനീരമിതംതൂകിതശന
പാനാദിയിലാസക്തിയുംവെടിഞ്ഞു വിശദമാംമണി
തളിമതലകൃതവിലുംനാവിവശാനികാമം ॥ മനസാ ॥
തരുനാളഹംമുന്നംവരനൊട്ടുവിമുഖതാംകരുതുകദൃഢ
മെന്നാകണ്ട്യ സഖീഗിരം പരമീവചനംമന്ദമരുൾ
ചെയ്യില്ലയെന്നാകിൽ തരുണികെൾക്കുംമമമനൊഗ
തമയിതനെന്നുരചെയ്യലലനാ ॥ മനസാ ॥ അനി
ശംകൌതുകമാൎന്നങ്ങതിമധുരമായിട്ടുംഅനവദ്യമധുര
സമാസ്വദിക്കുംഭൃംഗം വനജമലരതിന്മെൽ വാഞ്ഛ
വെടിയുമൊകനകഭാസുരതനുലതാന്താം കലയസമു
ദിതാംപ്രതാന്താം ॥ മനസാ ॥ ൪൯ ॥

അസാവെരി

അടന്ത

കളമൊഴിമമകെവലം ംരംയാമിനീകാണകവിരസയാ
യയ്യൊ ॥ നളിനാക്ഷനാം ശ്രീപത്മനാഭ ചാടുവച
നം കളിയെന്നുകരുതായ്കകാരണമയെന്നൂനം ॥ കള
മൊഴി ॥ പശുപക്ഷിമൃഗങ്ങൾ പൊലുംരമിക്കവെത
ൻപ്രണയിനികളൊടുകൂടി അശരണയായമദനാ
ൎത്തിപൂണ്ടിതിമെവാൻ ശശിമുഖിഫലനപാപജാലമെ
വനിദാനം ॥ കളമൊഴി ॥ മണമാൎന്ന സുമങ്ങൾകൊ
ണ്ടുവിരവിനൊടു മണിയറയലംകരിച്ചു കണവനി

ക്ഷന്നം വന്നുഗാഢം കുതുകമൊടിങ്ങുന്നയുമെന
ചിന്തിച്ചുഹാഹന്തവലയ്യുന്നെൻ ॥ കളമൊഴി ॥ പര
ഭാഗ്യ വതിയാകുമാരൊടിന്നുമെപതിബ്ബത രമിച്ചീ
ന്നൊരരുടനി താമസമെന്ന്യെദയിതനൊട്ടു മെഖെദ
അരുൾചെയ്യൂ സഹസാതമാനയമദ്ദുപാന്റെ ॥ ക
ളമൊഴി ॥ ൧൦ ॥